

Tempo

Noviny s osemdesiatročnou tradíciou

3 Otestovať sa dá v mestských častiach i centre

6-7 Emigranti z Veľkých Bielic sa v Amerike nestratili

11 Miloš Krško bránil na olympiáde Ronaldinha

● CENA 0,60 €

www.novinytempo.sk

● 15. február 2021 / ročník LXXXII

● číslo 6

V priestoroch knižnice sa rekonštruuje

Mestská knižnica v Partizánskom, ktorá je organizačnou súčasťou Mestskej umeleckej agentúry, prechádza v týchto dňoch rozsiahlou rekonštrukciou elektroinštalácie. Jej súčasťou je kompletná výmena kabeláže z pôvodnej hliníkovej na medenú. Okrem toho sa vymieňajú i všetky svietidlá za nové, tak aby bola zachovaná svietivosť predpísaná pre knižnice, hlavný rozvádzač, elektrické zásuvky a vypínače v celom objekte. Náklady na rekonštrukciu, ktorú realizujú Technické služby mesta, sú vo výške 23 624,04 eur. Až do odvolania bude preto knižnica zatvorená. Počas tohto obdobia nebude sprístupnený ani online katalóg. Knižné výpožičky sú čitateľom automaticky predĺžované. (sč), foto: MUA

**VY OBJEDNÁTE
MY DOVEZIEME AŽ K VÁM**

ekodiel®
tvár betónu

15
ROKOV
NA TRHU

100 %
Slovenský produkt

Zákaznícka linka
0908 24 97 97

Zákaznícka linka
0902 62 34 74

Zákaznícka linka
0902 62 34 84

beton@ekodiel.sk

info@ekodiel.sk

odbyt@ekodiel.sk

(210046)

Na rokovaní MsZ aj o prevádzkovaní hazardných hier

Mestských poslancov v Partizánskom čaká ďalšie zasadnutie, ktoré sa uskutoční formou videokonferencie. Koná sa v **utorok 23. februára** so začiatkom o 13.00 h a súčasťou programu je pätnásť bodov. Zasadnutie otvorí správa o kontrolnej činnosti hlavného kontrolóra za minulý rok. Poslanci sa budú následne zaoberať aktualizáciou VZN mesta o určení výšky dotácie na prevádzku a mzdy na žiaka základnej umeleckej školy, dieťa materskej školy a školského zariadenia, zriadených na území mesta. V programe rokovania je aj VZN o obmedzeniach pre prevádzkovanie hazardných hier na území mesta a informácie o niekoľkých rozpočtových opatreniach pre rok 2020. Poslanci budú rokovať o možnostiach podpory lokálnej ekonomiky na zmiernenie dôsledkov mimoriadnej situácie počas druhej vlny pandémie a zaoberať sa budú aj aktualizáciou Územného plánu mesta Partizánske. Partizánčania budú môcť zasadnutie MsZ sledovať online na kanáli Mestskej televízie Partizánske na webovej stránke www.youtube.com.

AKO nám bude

Počasie v tomto týždni už bude stabilnejšie a dočkáme sa zrejme aj väčšej dávky slnečných lúčov. Teplota bude mať pozvoľne stúpajúci trend, ale noci ostanú mrazivé. Zrážky budú slabšej intenzity a vyskytnú sa len ojedinele.

-2/5°C

-4/-12°C

V pondelok 15. februára sa začína sčítanie obyvateľov: Čo o ňom potrebujete vedieť?

Od pondelka 15. februára sa začína najrozsiahlejšie štatistické zisťovanie na Slovensku – sčítanie obyvateľov. Naposledy sme ho podstúpili v roku 2011. Teraz však bude odlišné. Prvýkrát v histórii budú pri sčítaní použité moderné metódy – uskutoční sa totiž elektronicky a potrvá do 31. marca 2021.

Obyvatelia sa týmto spôsobom dokážu sčítať sami, v pohodlí domova a bezpečne, prostredníctvom elektronického formulára, ktorý nájdú na stránke www.scitanie.sk, prípadne využijú mobilnú aplikáciu. Vyplnenie formulára im nezaberie viac ako 10 minút. Postačí k tomu mobil, tablet, notebook alebo počítač. Sčítanie predstavuje jedinečný zdroj informácií a štatistických údajov o stave spoločnosti, o jej demografických, sociálno-ekonomických a kultúrnych štruktúrach, o životných podmienkach obyvateľov a ich bývaní.

Štatistický úrad SR a mesto Partizánske vyzývajú obyvateľov, aby pomohli pri sčítaní svojim blízkym, najmä seniorom, ak ich

o to požiadajú. Ak sa obyvateľ nemôže alebo nevie sčítať sám alebo s pomocou svojich blízkych, na splnenie tejto povinnosti môže využiť asistované sčítanie. To znamená, že buď navštívi kontaktné miesto zriadené obcou, kde ho sčíta stacionárny asistent alebo môže telefonicky požiadať o mobilného asistenta, ktorý ho navštívi doma a pomôže mu s vyplňaním údajov. Vzhľadom na pandemickú situáciu sa na základe rozhodnutia vlády posúva termín asistovaného sčítania, aby bolo ochránené zdravie všetkých zúčastnených. Asistované sčítanie sa v zmysle novely zákona začne od 1. apríla a potrvá najneskôr do 31. októbra 2021.

AKO SA SČITAŤ

Svojpomocne alebo s podporou blízkeho

Obyvateľ sa sčíta sám alebo s pomocou blízkej osoby na akomkoľvek mieste využitím počítača, tabletu alebo mobilu s pripojením na internet. **Sčítací formulár nájdete na webovej stránke www.scitanie.sk.** Podstúpiť ho obyvateľia môžu aj cez mobilnú aplikáciu, ktorá je dostupná pre operačné systémy Android a iOS. Samosčítanie je rýchly a jednoduchý spôsob na vyplnenie sčítacieho formulára, bez narušenia privátnej zóny obyvateľov.

Sčítanie pomocou asistenta

Ak sa občania nemôžu alebo nevedia sčítať sami, majú možnosť využiť službu asistovaného sčítania, a to v období od 1. apríla do 31. októbra, kedy bude takéto sčítanie prebiehať. V každej obci bude zriadené kontaktné miesto, kde vám s tým pomôže stacionárny asistent. V Partizánskom bude kontaktné miesto zriadené v budove Mestského úradu Partizánske na Námestí SNP 212/4. Telefonický kontakt a emailová adresa kontaktného miesta budú zverejnené pred začiatkom asistovaného sčítania. Na území obcí budú od 1. apríla pôsobiť mobilní asistenti, ktorí navštívia domácnosť obyvateľa v prípade, že o takúto službu požiada (napríklad z dôvodu imobility).

Kto sa sčítava

Povinnosť sčítať sa vyplnením sčítacieho formulára majú všetci obyvatelia Slovenskej republiky. Pre účely sčítania sa obyvateľom rozumie každý, kto má trvalý, prechodný alebo tolerovaný pobyt v Slovenskej republike. Obyvateľom sa zároveň rozumie aj občan Európskej únie, ktorý má na území Slovenskej republiky obvyklý pobyt. Za neploletého obyvateľa a za obyvateľa, ktorý nie je spôsobilý na právne úkony, má povinnosť vyplniť sčítací formulár jeho zákonný zástupca.

Rozhodujúci okamih sčítania

Všetky údaje, ktoré obyvateľ uvedie v sčítacom formulári, sa musia vzťahovať k rozhodujúcomu okamihu sčítania, ktorým je **polnoc zo štvrtka 31. decembra 2020 na piatok 1. januára 2021.** Obyvateľ teda nevyplní do formulára údaje, ktoré platia v dobe vyplňania, ale tie, ktoré boli aktuálne k 1. januáru 2021.

Okrem slovenčiny aj iné jazyky

Sčítací formulár je okrem slovenského jazyka dostupný aj v maďarskom, rómskom, rusínskom, ukrajinskom, anglickom, francúzskom a nemeckom jazyku. Na prihlásenie sa do neho je treba zadať svoje rodné číslo. Následne systém overí vašu identitu a vyzve vás k autentifikácii zadaním doplnkového údajja. Obyvateľ bez rodného čísla uvádza dátum narodenia a pohlavie.

Otázky v elektronickom formulári

Prostredníctvom sčítacieho formulára sa zisťujú iba údaje, ktoré nebolo možné získať z existujúcich administratívnych zdrojov. V porovnaní s predchádzajúcimi sčítaniami je otázok menej. Sčítací formulár obsahuje napríklad otázku o súčasnom pobyte, rodinnom stave, zamestnaní, dochádzke do zamestnania, o národnosti, materinskom jazyku, náboženstve či o vzťahoch medzi členmi domácnosti.

Ako postupovať pri vyplňaní?

Po prihlásení sa do sčítacieho formulára vás uvíta úvodné slovo, následne pokračujete na jednotlivé otázky. Odpoveď na otázku si vyberiete z predvolenej ponuky možností alebo odpoveď vpíšete do poľa. Medzi jednotlivými otázkami sa pohybujete pomocou kliknutia na slovo „Ďalej“. Pri kliknutí na slovo „Späť“ je možné vrátiť sa k predchádzajúcej otázke. Pred odoslaním formulára si môžete všetky odpovede skontrolovať v časti s názvom „Zhrnutie formulára“, ktoré sa vám zobrazí automaticky po zodpovedaní otázok. Ak nerozumiete zneniu otázky, použitým pojmom alebo možnostiam, k dispozícii máte vysvetlivky. Základná vysvetlivka sa nachádza pod otázkou, doplnujúca vysvetlivka pod ikonou (i) a podrobnú metodickú vysvetlivku nájdete v časti „Pomoc“ v päte formulára.

Výsledky sčítania

Základné výsledky zo sčítania obyvateľov, domov a bytov 2021 budú zverejnené najneskôr do 1. januára 2022. Kompletné výsledky budú dostupné do 31. marca 2024.

(mš), zdroj info: MsÚ Partizánske, www.scitanie.sk

Na území Partizánskeho sčítali takmer 10 000 bytov

Od 1. júna 2020 do 12. februára tohto roku sa na Slovensku uskutočnilo sčítanie domov a bytov v rámci najrozsiahlejšieho projektu Štatistického úradu SR. Údaje zbierali samosprávy miest a obcí prvýkrát výlučne elektronickou formou, bez účasti obyvateľov a s využitím existujúcich registrov.

Predmetom sčítania boli všetky byty v domoch, bez ohľadu na to, či sú obývané alebo neobývané a iné obydlia, ktoré sú obývané k rozhodujúcomu okamihu sčítania. Tým bola polnoc zo štvrtka 31. decembra 2020 na piatok 1. januára 2021. Medzi iné obydlia, ktoré boli predmetom sčítania, patrili napríklad obývané chatrče rómskych komunít, ktorým nemôže byť pridelené súpisné číslo, a teda ani adresný bod v Registri adres, ďalej obývané – garáže, houseboaty, neskoaudované rodinné domy a iné obývané objekty primárne určené na bývanie.

Obce a mestá využívali pre vyplnenie požadovaných údajov pre účely sčítania domov a bytov rôzne zdroje – najmä daňovú evidenciu, technickú správu stavby, výkresy k projektovej dokumentácii, stavebné povolenie, kolaudačné rozhodnutie a ďalšie. Pri sčítaní oslovení a vyžiadali si údaje o bytoch v bytovkách od osôb vykonávajúcich správu bytových domov na území danej obce.

Ako sme sa dozvedeli od Martina Hlbočana, zamestnanca MsÚ a koordinátora pre sčítanie domov a bytov v Partizánskom, v meste vykonávali sčítanie tri poverené osoby: „*Naplnili databázu údajmi, ktoré zistili sami, alebo im údaje zistili ďalšie osoby spolupracujúce na sčítaní domov a bytov. Celkovo bolo do sčítania domov a bytov zapojených v meste Partizánske 21 osôb. Sčítaných bolo 9 128 bytov. Ďalších 1 044 stavieb bolo vyhodnotených ako neslúžiacich na bývanie, medzi nimi boli napríklad garáže či firmy.*“ (mš)

Nedeľné bohoslužby na MTP

Diváci Mestskej televízie Partizánske majú každú nedeľu možnosť sledovať nedeľné omše z Kostola Božského Srdeca Ježišovo v Partizánskom, ktoré sa začínajú o 10.30 h. Priamy prenos bohoslužieb vo vysielaní MTP môžu na svojich televíznych obrazovkách sledovať takýmto spôsobom len klienti Správy káblových rozvodov alebo spoločnosti Kabeltelsat na Šípku. V oboch prípadoch býva vysielanie Mestskej televízie vždy v nedeľu o 10.30 h prerušené priamym prenosom omše, po jej skončení pokračuje vysielanie MTP.

Ak máte iných poskytovateľov vysielania, premiéra Mestskej televízie Partizánske pokračuje bez prerušenia a priame prenosi omši môžete sledovať na inom, samostatnom kanáli, ktorý je dostupný v ponuke daného dodávateľa.

Oznam pre klientov SKR

Správa káblových rozvodov, s.r.o. Partizánske oznamuje svojim klientom, že budova MsÚ v Partizánskom, kde sídli aj obchodná kancelária SKR, je v týchto dňoch otvorená počas pracovných dní v čase od 7.30 do 11.30 h. **Platby za služby môžete realizovať buď osobne, ale len po preukázaní sa negatívnym testom na COVID-19 pri vstupe do úradu, čo platí pre všetky vekové skupiny občanov. Preferované sú však platby realizované bankovým prevodom na účet, viac informácií nájdete na stránke www.skrpartizanske.sk.** V prípade uzatvorenia zmluvy o pripojení alebo informácií o variabilnom symbole kontaktujte spoločnosť telefonicky na číslach: 038/ 749 69 59 a 0905 564 947, alebo mailom: skr@skrpazanske.sk.

Nastáva obdobie pôstu

Fašiangy sú tradičným obdobím plesov, veselosti či tanečných zábav. Symbolickou rozlúčkou s touto sezónou býva v Partizánskom sprievod masiek spojený s pochovávaním basy a zábavným programom. Aktuálna situácia však nedovoľuje organizovanie kultúrnych podujatí, preto sa Námestie SNP v tomto roku nezmení na centrum bujarej fašiangovej zábavy, ako sme boli zvyknutí vždy v poslednú sobotu pred Popolcovou stredu. Tohtoročné obdobie pôstu pred Veľkou nocou sa ňou začína v stredu 17. februára.

Samospráva rozdá respirátory

Seniori a ťažko zdravotne postihnutí žijúci v Partizánskom dostanú od samosprávy zadarmo respirátory FFP2. Rozdávať ich chce ešte počas februára.

Návrh takýmto spôsobom pomôcť vybraným skupinám občanov na poslednom rokovaní predložil Mestskej rade samotný primátor Jozef Božik. „Všetci prítomní ho akceptovali. Na časť nákladov sa poskladáme z vlastných peňazí a časť sa zaplatí z ušetrných zdrojov tak, že skrátime rozpočty výborov mestských častí (VMČ). Poslanci sa vzdávajú odmienu za mesiac február, čo aj s odvodmi bude na jedného v priemere viac ako 200 eur, môj zástupca Vladimír Karásek a hlavný kontrolór Dušan Beduš prispievajú po 400 eur a ja pridám tisíc eur. Spolu dáme dohromady okolo 6 000 eur,“ vysvetlil primátor. K tejto sume sa pridá ešte 50 % z rozpočtov všetkých VMČ na spoločenské aktivity a akcie, čo predstavuje ďalších 3 500 až 4 000 eur. Z celkovej sumy sa nakúpia dva respirátory FFP2 pre každého seniora a ťažko zdravotne postihnutého žijúceho v meste. Radnica momentálne ráta, že ochranné pomôcky poputujú približne 7 000 ľudom, čo predstavuje 14 000 respirátorov. Pripravené budú v obálkach a rozdávať do schránok by ich mali členovia výborov mestských častí. „Spolu chceme pomôcť tak, aby všetko nebolo hradené len z mestského rozpočtu. Ďakujem poslancom, môjmu zástupcovi i hlavnému kontrolórovi, že všetci túto formu pomoci podporili,“ skonštatoval Jozef Božik. (kj)

POZOR! Zebra na ceste

V uplynulých dňoch pribudla na Hrnčirikovej ulici v Partizánskom zaujímavá tabuľka. S nápisom *Pozor! Zebra na ceste* pútavým spôsobom upozorňuje nie na pohybujúceho sa nepárnokopytníka na vozovke, ale na nedávno vybudovaný priechod pre chodcov. Na základe požiadaviek mnohých občanov ho mesto zriadilo na jeseň

minulého roka. Priechod je umiestnený na najfrekventovanejšej komunikácii v centre mesta medzi ambulanciami detských lekárov a mestskou poliklinikou. „Stavba pozostávala z bezbariérovej úpravy chodníkov, uloženia dlažby pre zrakovo postihnutých, nového vodorovného a zvislého dopravného značenia a dodávky a montáže dvoch osvetľovacích stĺžiarov s úspornými 80 wattovými LED svetidlami pre osvetlenie priechodu,“ uviedol primátor Jozef Božik na sociálnej sieti s tým, že celkové náklady na stavebné práce boli vo výške viac ako 5 800 eur. Finančnou čiastkou 3 500 eur na stavbu prispela nadácia ČSOB v rámci projektu *Pozor! Zebra na ceste*, ktorého cieľom je predchádzať tragickým úrazom detí na priechodoch pre chodcov. Nadácia takýmto spôsobom každoročne podporuje revitalizáciu desiatok priechodov pre chodcov na celom Slovensku. (sč), foto: FB Chceme zmenu v PE

Mesto Partizánske zastúpené primátorom mesta doc. PaedDr. Jozefom Božikom, PhD. vyhlasuje **VÝBEROVÉ KONANIE** na obsadenie pracovného miesta

Mzdový účtovník/Personalista

Náplňou práce je spracovanie personálnej a mzdovej agendy zamestnancov mesta, volených funkcionárov, členov komisií a výborov mestských častí, ako aj prác vykonávaných na dohodu. Zamestnanec zodpovedá za prípravu pracovných zmlúv, evidenciu zamestnancov do poisťovní, kontrolu dochádzkového systému, spracovanie miezd a prípravu potrebných výstupov.

Podrobnosti k výberovému konaniu sú zverejnené na webovej stránke mesta www.partizanske.sk v časti výberové konania.

Termín doručenia dokladov do výberového konania: 1.3.2021 do 10.00 h. (210080)

Otestovať sa dá v mestských častiach i centre

Od pondelka 8. februára fungujú v Partizánskom nové mobilné odberové miesta. Po nemocnici možnosť otestovať sa začali ponúkať aj miestne kúpele, ktoré sú v dôsledku lockdownu pre verejnosť uzatvorené.

Testovanie prebieha v novej konferenčnej miestnosti, ktorá sa nachádza v budove za parkom. Samotné odbery zabezpečujú zdravotníci a o administratívu sa starajú pracovníci kúpeľov od pondelka do soboty. Ďalšiu možnosť otestovať sa ponúkajú v priestoroch bývalej materskej školy na Veľkej okružnej, kde testujú od pondelka až do nedele. Od stredy 10. februára je v prevádzke aj odberové miesto v Dome služieb Alfa v priestoroch bývalého baru na prízemí, kde testujú od pondelka do soboty. „V najbližších dňoch by malo byť v Partizánskom otvorené aj piate stále mobilné odberové miesto (MOM) pre bezplatné antigénové testovanie, a to vo Veľkých Bieliciach, v budove bývalej lekárnice na Bielickej ulici. Otvorené by malo byť od pondelka do nedele,“ informoval primátor Jozef Božik. Ako doplnil, zatiaľ všetky fungujú bez systému objednávaní, no niektoré z nich by mali prejsť aj na online objednávanie cez aplikáciu Moje eZdravie. **Presný zoznam MOM-iek je priebežne aktualizovaný na webe ministerstva zdravotníctva www.health.gov.sk.** „Mobilné odberové miesta (MOM), ktoré realizujú bezplatné antigénové testovania, sú zriadené na základe zmluvy prevádzkovateľov s Ministerstvom zdravotníctva SR. Zriaďovatelia sa písomne zaviazali dodržiavať striktné kritériá, vrátane personálneho obsa-

Nové priestory na testovanie vznikli v Dome služieb ALFA

Stále MOM antigénového testovania v Partizánskom:

Miesto MOM	Adresa	Deň prevádzky	Prevádzkové hodiny
Nemocnica na okraji mesta - pred areálom	Nová nemocnica 511, 95803 Partizánske	pondelok - sobota	7.00 - 12.30 13.00 - 15.00 Sobota: 8.00 - 16.00
AQUALAND Malé Bielice - v areáli kúpeľov	Kúpeľná 103 - 105, 95804 Partizánske	pondelok - sobota	9.00 - 12.30 13.00 - 17.30
Budova bývalej Materskej školy Veľká okružná	Veľká okružná 1107/15, 95801 Partizánske	pondelok - nedeľa	8.00 - 16.00
Dom služieb Alfa * (na prízemí, na rohu budovy)	Februárová 1478/2, 95801 Partizánske	pondelok - sobota	8.00 - 16.30

* Možnosť vyzdvihnúť si časenku na konkrétny čas od 8.30 h. Blížšie informácie na tel. čísle 0940 739 005.

denia MOM, priestorového, technického a hygienického vybavenia a tiež minimálnej garantovanej kapacity denných odberov antigénových testov či prevádzkovej doby,“ uvádza rezort zdravotníctva v tlačovej správe. Ich prevádzka je hradená zo štátneho rozpočtu. Preto rezort v priebehu januára zrealizoval neoficiálnu

kontrolu dodržiavania zmluvných podmienok. Aj napriek prvotným informáciám, že radnica nebude organizovať ďalšie víkendové testovanie, obyvatelia napokon túto možnosť dostali. „Vzhľadom na potrebu dokladovať testovanie COVID-19 minimálne jedenkrát za 7 dní v našom okrese v sobotu 13. februára

otvorila samospráva dočasné odberové miesto v Strednej odbornej škole J. A. Batú na Námestí SNP v Partizánskom. K dispozícii záujemcom o testovanie boli tri odberné tímy, pričom dva z nich boli na elektronické objednanie,“ dodal primátor.

Katarína Jankeje
Foto: FB MOM Partizánske

ANKETA * ANKETA * ANKETA * ANKETA * ANKETA * ANKETA

Dali by ste sa zaočkovať proti koronavírusu?

Rezort zdravotníctva ponúka čoraz väčším skupinám ľudí možnosť dať sa zaočkovať proti ochoreniu COVID-19. Téma vakcinácie sa stala predmetom mnohých diskusií, niektorí sú za, iní váhajú a tí ďalší majú negatívny postoj. Názory na vakcinu sa líšia aj v Partizánskom, opýtali sme sa preto známych tváří v meste, čo si o očkovaní myslia a či by túto možnosť prijali.

Peter PAULÍK
prednosta Okresného úradu v Partizánskom

Naša krajina už takmer rok bojuje s ochorením populácie na COVID-19. Po čiastkových úspechoch, keď sa počet infikovaných prechodne znížil, sú čísla v posledných týždňoch aj napriek prísny opatreniam opäť vysoké a stav je nelichotivý. Obyvateľstvo je frustrované, nervozita narastá a jeho veľká časť už nie je ochotná dodržiavať príkazy, nariadenia a opatrenia. Preto v tejto situácii vnímaním prebiehajúcu vakcináciu ako najefektívnejší spôsob kontroly súčasnej pandémie a akonáhle bude možnosť ísť sa očkovať, určite tak učiním.

Alena BARANCOVÁ
riaditeľka ZŠ na Malinovského ulici

Denne prichádzam do kontaktu s desiatkami ľudí, preto sa chcem dať zaočkovať. Chcem byť zodpovedná voči svojej rodine, kolegom, žiakom a pri-

atelom. Patrim ku generácii, ktorá bola očkovaním ochránená pred mnohými infekčnými ochoreniami. Plošné očkovanie zachránilo milióny ľudí. Dnešná medicína a veda pokročili, preto si myslím, že aj keď vývoj vakcíny na COVID-19 bol rýchly, bude účinná. Denne som smutná, keď čítam a počúvam v správach, že zomreli desiatky ľudí, ktorí boli pozitívni. Bohužiaľ, nielen neznámi, ale už tu nie sú ani mnohí moji známi a priatelia. Pracujem v školstve a vítam, že učiteľia a zamestnanci sú v očkovaní uprednostnení.

Peter KORYTÁR
poslanec MsZ v Partizánskom

Ako onkologický pacient určite túto možnosť využijem. Mój onkologický lekár ma uistil, že vakcinácia nie je pre mňa nebezpečná, práve naopak, bude pre moje zdravie prospešná. Bohužiaľ, žijeme v dobe, kedy k nám prenikajú zo zahraničia rôzne neznáme a nepoznané vírusy a choroby, našťastie, očkovanie nám vie pomôcť. Je tiež pravdou, že za totality som bol vakcinovaný rôznymi očkovacími látkami a nikdy som nemal žiaden problém či komplikácie, takže nevidím dôvod, prečo sa nezaočkovať.

Pripravila Katarína Jankeje, foto: archív redakcie

Starajú sa o najzraniteľnejších: Ako fungujú zariadenia pre seniorov v čase pandémie?

Koronavírus ohrozuje najviac ľudí vo vysokom veku, nevynímajúc tých, ktorí žijú v zariadeniach sociálnych služieb. Len čo sa tieto inštitúcie postavili na nohy z prvej vlny, udrala druhá. So situáciou, s akou sa doposiaľ nestretli, sa vyrovnávajú aj zariadenia pre seniorov v okrese Partizánske, ktorých sme sa spýtali, ako pandémia zasiahla do ich bežného chodu. Viac nám tentoraz prezradila riaditeľka zariadenia Penzión Jeseň v Malých Kršteňanoch Zuzana Daňová.

Pri prijímaní opatrení v druhej vlne pandémie čerpali zo skúsenosti z prvej vlny. „Pripravovali sme sa na ne už počas leta, kedy boli nariadenia trochu voľnejšie, seniori smeli aj zariadenie opustiť či mať návštevy, i keď len vo vonkajších priestoroch. Samozrejme, že aj tam sa museli dodržiavať rozostupy, klienti aj príbuzní museli mať rúška, bola povinná dezinfekcia, návštevám sa merala telesná teplota a podpisovali prehlásenia,“ zmienila sa Zuzana Daňová s tým, že postupne na konci augusta návštevy obmedzovali, až došlo k úplnému zákazu a ten prakticky trvá dodnes. „Okrem toho sme vyzývali hlavne zamestnancov, ktorí denne opúšťajú pracovisko a denne naň prichádzajú, aby boli zodpovední. Bez zodpovednosti zamestnancov sa dá ťažko udržať zariadenie bez koronavírusu, aj keď nikdy nevieme, ako sa do neho môže dostať,“ skonštatovala riaditeľka zariadenia.

Izolácia vplyva na psychiku

Pre seniorov, ako aj pre každého jednotlivca je dôležitá socializácia, stretávanie sa s inými ľuďmi či možnosť pohybu mimo miesta, v ktorom žijú. „Momentálne im toto nie je umožnené, aj keď si možno povieme, že nie sú sami a opus-

príbuzných, nainštalovali sme do tabletu dostupné sociálne siete a momentálne najčastejšou náplňou práce našej sociálnej pracovníčky je komunikácia klientov s blízkymi cez sociálne siete. Aj touto cestou som jej vďačná za to, že neraz aj po pracovnej dobe zostáva v zariadení, aby aj vo večerných hodinách mohla umožniť takúto komunikáciu,“ vyjadrila sa Zuzana Daňová. „Celkovo si myslím, že situáciu klienti chápu, ale, samozrejme, fyzické návštevy im chýbajú, ako aj pobyty u príbuzných mimo zariadenia. Mnohí sa však dožadujú návštev, či už klienti, ale aj niektorí ich blízki. Snažíme sa so všetkými veľa komunikovať, často ich informujeme o zdravotnom stave, psychickej forme, o tom, čo klient potrebuje, čo by ho potešilo a podobne. Vždy sú veľmi radi, ak sa im cez sociálnu sieť prihovori pán farár alebo zamestnanec, ktorý je momentálne na PN či v karanténe,“ zhodnotila.

Napriek tomu, že počas Vianoc bolo povolené, aby seniori išli na sviatky k rodinám s podmienkou návratu s negatívnym testom, vzhľadom na zlú situáciu zostali v penziónoch všetci jeho obyvatelia. „Pre klientov sme sa snažili urobiť maximum, aby nepocítili to, že nemajú svojich blízkych pri sebe. Večerali sme spolu ako jedna

Klientky z Penziónu Jeseň pri vystúpení na akcii Let's dance, ktorú zariadenie každoročne organizuje v novembri aj pre klientov a zamestnancov okolitých zariadení. Keďže vlni sa pre pandémiu nepodarilo podujatie zrealizovať, všetci dúfajú, že to v tomto roku bude možné

tení, ale predsa len sú v určitej komunite, stretávajú sa stále s tými istými osobami a žijú mimo reálneho sveta, uzatvorení v jednom priestore. Samozrejme, je to pre ich dobro, aby sme ich chránili, ale na každom jednom z nich sa to podpisuje na psychike. U niektorých menej, u iných viac,“ podotkla riaditeľka. Veľa aktivít absolvovali seniori predtým aj mimo svojej komunity, napríklad takto pred rokom stihli fašiangovú veselicu v zariadení v Horných Štitároch, no odvtedy sa inej akcie nezúčastnili. „Tí klienti, ktorí boli v zariadení ešte pred pandémiou, si pamätajú, aké to bolo predtým. Aké akcie sa konali, kam sme chodili, dokonca sa tešili aj na vyšetrenia k lekárom – odborníkom, čo je tiež v tejto dobe obmedzené a viacej sa robí 'telemedicina'. Veria však, že sa všetko vráti do starých kolají. Klienti, ktorí k nám prišli počas pandémie, nastúpili už do uzatvoreného zariadenia, nemajú žiadne návštevy, boli akoby vytrhnutí zo svojho prostredia a zostali zatvorení v zariadení. Často majú pocit, že ich príbuzní odložili,“ vysvetlila Zuzana Daňová, pričom podotkla, že práve títo seniori potrebujú dlhšiu dobu na adaptáciu, pomoc zo strany personálu i veľa vysvetľovania a trpezlivosti. Neustálemu tlaku boli vystavení zamestnanci, čo sa podpísalo pod ich psychické a fyzické vyčerpanie. „Apelujeme na ich zodpovednosť, aby si dávali pozor, nenakazili sa, aby každé respiračné ochorenie radšej prekonali doma a po každom kontakte s pozitívnym zostali v karanténe. To všetko si vyžiadalo veľa PN-iek, ostatní zamestnanci museli ťahať za kolegov a takto sa to dookola striedalo. Mnohí z tých, ktorí boli v záručnej dobe, to nezvládli a ďalej v práci nepokračovali,“ zdôraznila riaditeľka.

Ako jedna veľká rodina

Fyzický kontakt s blízkymi bol za súčasných okolností prenesený do online priestoru. „Kontaktovali sme všetkých

veľká rodina za spoločným stolom so všetkými vianočnými zvykmi, na aké si pamätajú zo svojich domovov. Nechýbali ani darčeky, ktoré im priniesli príbuzní alebo venovali dobrí ľudia, ktorí sa zapojili do akcie Koľko lásky sa zmestí do krabice od topánok. Naozaj veľká vďaka všetkým, ktorí našich starých obdarovali a vyčarovali im úsmev na tvári,“ s potešením dodala riaditeľka.

Očkovanie prináša nádej

Ochorenie COVID-19 však neobišlo zamestnancov zariadenia. „Našťastie boli zodpovední a včas nás informovali, že boli v kontakte s pozitívnou osobou, neskôr sa ochorenie potvrdilo aj u nich. Okrem toho sa zamestnanci obávali každého testovania v zariadení a vždy očakávali, aký bude výsledok, veď nikto z nich nechcel zažiť situáciu, že sa zariadenie dostane do karantény a zostanú v ňom zatvorení na niekoľko dní,“ priznala riaditeľka. U seniorov podľa jej slov žiadny prípad nezaznamenali, až na jedného klienta, ktorý sa nakazil pri hospitalizácii v nemocnici, ale tam ochorenie aj prekonal. Možnosť očkovania v zariadeniach sociálnych služieb vníma ako to najlepšie, čo môžu v tejto chvíli urobiť. „Nehovorím, že potom nemusíme byť zodpovední, ale ak sa zaočkujeme my ako zamestnanci a zároveň aj klienti a okrem toho budeme dodržiavať hygienické štandardy, určite budeme voľnejšie dýchať, môcť sa slobodnejšie pohybovať, klientom vrátime možnosť pohybu a návštev, skrátka budeme mať slobodu. A to si želáme všetci,“ vyjadrila sa na záver Zuzana Daňová a ako dodala, 29. januára boli všetci klienti zaočkovaní prvou dávkou vakcíny a s nádejou čakajú na druhú. Zamestnanci sú taktiež zavakcinovaní, niektorí už aj druhýkrát.

Sandra Čaprnková
Foto: archív Penziónu Jeseň, n.o.

Testujú na prítomnosť protilátok proti koronavírusu

Niektoré zdravotnícke zariadenia rozširujú portfólio sérologických vyšetrení na prítomnosť protilátok proti vírusu SARS-CoV-2.

Ide o pomerne dostupné, jednoduché sérologické vyšetrenie z krvi, ktoré slúži na zistenie možnosti nákazy koronavírusom v minulosti. Tieto testy zisťujú prítomnosť protilátok v krvi, teda imunitnú reakciu organizmu. K ich tvorbe dochádza najskôr o 7-10 dní až niekoľko týždňov po prejave symptómov ochorenia COVID-19. V prípade protilátok ide v podstate o nepriamy dôkaz ochorenia. Dokážu určiť úroveň nákazy populácie, nedokážu však zistiť ochorenie dostatočne včas – preto nie sú vhodné na akútnu diagnostiku, na ktorú sa používajú citlivé PCR testy.

Objednať sa dá aj u obvodného lekára

Sieť nemocníc Svet zdravia, do ktorej patrí aj Nemocnica v Partizánskom, vyšetrenia na prítomnosť protilátok proti koronavírusu bežne nerealizuje. Ako uviedla hovorkyňa Jana Fedáková, „uskutočňujú ich len za účelom stanovenia liečby pacientov, ktorí sú hospitalizovaní v nemocnici. U ambulantných pacientov to patrí do kompetencie infektologickej ambulancie.“ Ako sme sa však informovali v spoločnosti Unilabs Slovensko, ktorá poskytuje služby laboratórnej medicíny a funguje aj v Nemocnici Svet zdravia v Partizánskom, „vyšetrenie protilátok (proti vírusu SARS-CoV-2) z krvi presnou laboratórnou metódou ELISA si môžu samoplátcovia objednať cez portál lab.online za 38 eur a môžu si vybrať odberové miesto, ktoré im najviac vyhovuje. Vyšetrenie robí Unilabs Slovensko (starý názov Alpha medical), výsledok dostanú pacienti priamo do on-line rozhrania portálu, ako aj link, kde si ho môžu stiahnuť, či vytlačiť.“ **Generálny riaditeľ spoločnosti Unilabs Slovensko Peter Lednický zároveň dodal, že toto vyšetrenie môže indikovať aj každý lekár, ktorý má s laboratóriom zmluvný vzťah a zároveň má zmluvný vzťah s niektorou zdravotnou poisťovňou:** „Vtedy krv odoberie v ambulancii a náš kuriér ju prevezie k nám do laboratória na vyšetrenie. Výsledok bude oznámený ošetrovateľmu lekárovi. Pacientovi je v takomto prípade vyšetrenie hradené z verejného zdravotného poistenia a takéto vyšetrenie môže absolvovať v závislosti od zdravotnej poisťovne dva až 4-krát za mesiac.“

Vyšetrenie dostupné aj v Bánovciach

Otestovať sa môžete dať aj v Nemocnici v Bánovciach nad Bebravou. **Na toto vyšetrenie je možné veľmi jednoducho sa objednať prostredníctvom webovej stránky www.agellab.sk. Sérologické testy na COVID-19 sa zameriavajú na vyšetrenie protilátok IgM, IgG, IgA a celkové protilátky, realizujú sa priamo z krvi.** „Na základe prítomnosti protilátok sa ukáže, či testovaný v minulosti prekonal ochorenie COVID-19 alebo bol v kontakte s vírusom SARS-CoV-2, aj keď nemusel mať žiadne príznaky ochorenia. V laboratóriu prebehne vyšetrenie jednotlivých protilátok spoľahlivou a citlivou metódou,“ vysvetlila Elena Gaboňová, odborná riaditeľka laboratória AGELLAB.

Objednanie na testy je veľmi jednoduché, stačí sa registrovať na www.agellab.sk a vybrať si zdravotnícke zariadenie v sieti AGEL SK, dátum a čas vyšetrenia. **Pacient dostane výsledok do dvoch dní, v prípade vyšetrenia základného panelu (obsahuje vyšetrenie IgG a IgM protilátok), alebo do troch dní, v prípade rozšíreného panelu protilátok (ponúka aj vyšetrenie IgA protilátok v krvi).** Výsledok si pacient môže stiahnuť prostredníctvom zaveseného linku zaslaného na e-mail.

Positívny výsledok znamená prítomnosť protilátok v krvi, a teda pravdepodobne pozitívny výsledok na ochorenie COVID-19 v minulosti. Negatívny test hovorí o tom, že testovaná osoba nemá protilátky na COVID-19, a teda s veľkou pravdepodobnosťou nemá voči ochoreniu imunitu. Vytvorenie protilátok trvá určitý čas, ak bola vzorka krvi odobraná príliš skoro po infekcii, negatívny výsledok nemusí znamenať neprítomnosť ochorenia COVID-19 a nevylučuje úplne možnosť infekcie koronavírusom. Práve vo vzorkách odobratých z veľmi včasnej fázy sa môžu namerať negatívne výsledky protilátok, preto sa tento test nepoužíva na diagnostikovanie akútnej infekcie. V priebehu času môžu tieto protilátky klesať. (mš)

Podakovanie

Nadácia Volkswagen Slovakia

Ďakujeme Nadácii Volkswagen Slovakia, ktorá podporila náš projekt **KAŽDÝ MOZOG SA DOKÁŽE UČIŤ** v rámci grantového programu - Budúcnosť aj s autizmom. S pomocou projektu sa nám podarilo zaškoliť potrebných certifikovaných špecialistov a zakúpiť prístroj EEG Biofeedback, ktorého podstatou je využívanie biologickej spätnej väzby na aktivity mozgu. Vďaka ich podpore sme si zabezpečili tieto inovatívne špeciálne pomôcky pre deti a mladých ľudí so zdravotným postihnutím. Práve Vám všetko dobré v pracovnom aj v osobnom živote a sme Vám veľmi vďační. Vážime si Vašu podporu a úprimne za ňu ďakujeme.

(210075)

CENTRUM NAŠA CHALÚPKA, o.z.

Myšlienka na tento týždeň

Slabý nikdy nedokáže odpustiť. Odpustenie je vlastnosť silných.

Mahatma Gandhi

Blahoželáme

Meniny oslavujú v pondelok 15. februára **Pravoslav, Pravoslava**, v utorok 16. februára **Ida, Liana**, v stredu 17. februára **Miloslava**, vo štvrtok 18. februára **Jaromír, Jaromíra**, v piatok 19. februára **Vlasta, Konrád**, v sobotu 20. februára **Lívia, Aladár, Ulrich, Ulrika** a v nedeľu 21. februára **Eleonóra**.

Počasie

EXTRÉMY (od 5. do 11. februára 2021)

Partizánske: Teplota: 8,6 °C (5.2.) -10,4 °C (11.2.)

Zrážky: 10,8 mm (8.2.)

Slovensko: Teplota: 11,6 °C (Hurbanovo 5.2.) -19,5 °C (Poprad 11.2.) Zrážky: 31,1 mm (Demänovská Dolina 8.2.)

Európa: Teplota: 26,2 °C (Palermo, Taliansko 6.2.)

-40,7 °C (Sura, Rusko 9.2.) Zrážky: 98 mm (Nikšič, Čierna Hora 8.2.)

Svet: Teplota: 45,8 °C (Vioolsdrif, Južná Afrika 9.2.)

-51,8 °C (Suhana, Rusko 5.2.)

FENOMÉNY NOČNÉHO POČASIA

Zamýšľali ste sa už niekedy nad tým, prečo v teplejšom polroku (apríl-september) počasie v noci akoby rešpektovalo nočný pokoj a zväčša býva pokojnejšie ako počas dňa? V priemere to naozaj tak vychádza. Príčinu treba hľadať vo fyzike. Teplý vzduch je totiž schopný viazať viac vlhkosti ako studený, a to v atmosfére potom vedie k zvýšenej tvorbe oblačnosti. Z nej môžu následne vypadávať zrážky a počasie nadobúda premenlivý, dynamickejší charakter. V noci sa však nahromadené teplo stráca, dochádza k poklesu teploty a počasie sa stabilizuje. Oblačnosť sa znižuje a na rad prichádza často hviezdnatá noc. Samozrejme, toto platí len vtedy, ak počasie nie je pod vplyvom žiadnej frontálnej poruchy či tlakovej níže. Tie sa obvykle neriadia tým, či je noc alebo deň. V zimnom období, keď slnečné lúče majú veľmi slabú intenzitu a slnko je na oblohe len krátko, sa cez deň otepluje podstatne menej ako cez leto, energie je málo, a preto nepozorujeme veľký rozdiel v aktivite počasie medzi dňom a nocou. Od roku 2019 sa ale pomerne často „prebúdzajú“ počasie práve v nočných hodinách. V lete 2019 začali Partizánske, po dlhom suchu, triať početné búrky práve večer alebo v noci a prinášali aj pomerne výdatnú vlhu. Niečo podobné pokračovalo aj vlani. Najintenzívnejšie búrky roka prišli na jeseň a všetky neskoro večer alebo po polnoci. Jeseň 2020 priniesla rekordný zrážkový úhrn viac ako 330 mm, z čoho až okolo 200 mm napršalo opäť mimo denných hodín. Tohtoročné januárové sneženia sa zväčša takisto realizovali v čase nočného pokoja. Doteraz najväčší vpád arktického vzduchu na prelome rokov 1978 a 1979 sa na Slovensku udial v priebehu silvestrovskej noci. Teplota išla raketovo nadol a v priebehu 12 hodín sa ochladilo miestami o 15 až 20 stupňov! No a mrazivý vpád v minulom týždni sa začal 10. februára približne po 23.00 h.

Miloš Úradníček, amatérsky meteorológ

Pohľad na pole v grófstve Norfolk v Anglicku, kde 10. februára 2021 napadlo nezvyčajných 30 cm snehu

Zdroj: twitter.com

Jazdil v čase zákazu a pod vplyvom alkoholu

Aj napriek zvýšeným policajným kontrolám na cestách sú niektorí vodiči nepoučiteľní a za volant si neváhajú sadnúť aj „po poháriku“.

Dopravní policajti z Partizánskeho vzniesli obvinenie z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia a prečinu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky voči 44-ročnému mužovi z Partizánskeho. „Obvinený mal vo večerných hodinách na križovatke ulíc Víťazná

a Priečna v Partizánskom cúvať na osobnom vozidle v protismere, kde ho zastavila mestská polícia. Následne bola privolaná hliadka obvodného oddelenia, ktorá zistila, že muž šoféroval automobil v čase, keď mu bola činnosť vedenia motorového vozidla zakázaná po dobu

72 mesiacov,“ informoval krajský policajný hovorca Pavol Kudlička. Partizánčan sa podrobil aj dychovej skúške, pričom nafúkal 2,10 promile alkoholu. Nezodpovednému vodičovi hrozí trest odňatia slobody až na dva roky.

Zdroj: KR PZ Trenčín

Nedodržiajú karanténu, ulicu stráži polícia

Počas druhého kola skriningového testovania v lokalite ulice K nemocnici v Bánovciach nad Bebravou boli opäť zistené ďalšie pozitívne prípady ochorenia vírusom COVID 19.

Z toho dôvodu boli predĺžené karanténne opatrenia. Tie zabezpečujú príslušníci polície v spolupráci s armádou SR a Mestskou políciou v Bánovciach nad Bebravou. „Muži zákona v uvedenej lokalite preverujú aj podozrenie z trestného činu šírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby. Od začiatku roka 2021 v okrese Bánovce nad Bebravou policajti celkom zadokumentovali 162 prípadov porušenia karanténnych opatrení,“ informoval krajský policajný hovorca Pavol Kudlička. Ako pokračoval, nakoľko nepriaznivá epidemiologická situácia v okrese Báb-

novce nad Bebravou stále pretrvávajú, policajti Okresného riaditeľstva PZ v Bánovciach nad Bebravou v súčinnosti s KR PZ Trenčín vykonávajú aj preventívno-bezpečnostnú kontrolu zameranú na dodržiavanie vládou nariadených epidemiologických opatrení, hlavne u zamestnancov veľkých závodov

v Bánovciach nad Bebravou. „Počas zvýšenej výkonu služby policajti skontrolovali viac ako 10 podnikateľských subjektov. Muži zákona skontrolovali celkom 168 osôb a udelili jednu blokovú pokutu za porušenie zákazu vychádzania,“ dodal hovorca.

Zdroj a foto: KR PZ Trenčín

Na cestách kraja došlo k dvom úmrtiam

Za prvý mesiac roku 2021 došlo na cestách v Trenčianskom kraji k 86 dopravným nehodám, z toho s následkom na zdraví bolo 20 z nich.

Pri týchto udalostiach zomreli dvaja ľudia, pričom išlo o vodičov osobných áut. Šesť osôb sa zranilo ťažko a 21 ľahko. „Z pohľadu dní v týždni bolo v januári najviac nehôd zaznamenaných v piatok (16) a v utorok (15). V porovnaní s rovnakým obdobím roku 2020 sme zaevidovali najväčší pokles počtu dopravných nehôd vo štvrtok,“ píše sa v štatistikách polície. Najviac havárií zaviniť vodiči áut, až v 83 prípadoch. „Požitie alkoholu sme zaznamenali v 9 prípadoch, pri týchto dopravných nehodách nebola žiadna osoba usmrtená,“ uvádza polícia. Pri piatich udalostiach došlo ku kolíziám s chodcom, no k žiadnemu stretu s cyklistom. Medzi najčastejšie príčiny patrilo porušenie povinnosti vodiča, nedovolená rýchlosť jazdy, nesprávne otáčanie, ako aj cúvanie a nesprávny spôsob jazdy. V okrese Partizánske sa v januári stali dve nehody, v bánovskom okrese polícia zaznamenala štyri kolízie. Ani v jednom prípade nedošlo k úmrtiu.

Zdroj: KR PZ Trenčín

Vo výrobnej hale horela vzduchotechnika

Vo štvrtok 4. februára o ôsmej hodine ráno bol ohlásený požiar vzduchotechnického zariadenia v obci Vysočany, v okrese Bánovce nad Bebravou.

Na zásah boli vyslaní štyria príslušníci Hasičského a záchranného zboru z Bánoviec nad Bebravou s dvomi cisternovými vozidlami. „Požiarom bolo zasiahnuté zariadenie na filtráciu vzduchu vo výrobnej hale. Postihnutý priestor bol silno zadymený, pričom všetky osoby sa bez zranení nachádzali mimo objektu. Hasiči z Bánoviec nad Bebravou zasahujúci v dýchacích prístrojoch nasadili za účelom lokalizácie požiaru jeden hasebný prúd. Následne tlejúce filtre z odsávania postupne vyniesli na voľné priestranstvo a tam dohasili,“ informoval Marián Petrík z KR HaZZ v Trenčíne. Po likvidácii požiaru bol priestor dielne dôkladne odvetraný a následne prostredníctvom termovíznej kamery bolo zariadenie spolu s potrubím vzduchotechniky skontrolované. „Pri udalosti sa nikto nezranil. Príčina vzniku požiaru je v štádiu zisťovania,“ dodal Petrík.

KR HaZZ Trenčín

V Bánovciach sa strieľalo

Kontrola opatrení v súvislosti s pandemiou koronavírusu sa skončila policajnou naháňackou. Za útekem muža mali byť údajne drogy.

V noci z utorka na stredu 10. februára došlo v Bánovciach nad Bebravou k streľbe. Ako informovala Danka Adámiková z Krajského riaditeľstva Policajného zboru

v Trenčíne, služobnú zbraň použil policajt z hliadky, a to počas kontroly dodržiavania karanténnych opatrení. „Pri vykonávaní služobného zákroku proti osobe po-

dozrivej z drogovej trestnej činnosti použili varovný výstrel do vzduchu. Uvedená osoba bolo zadržaná,“ upresnila hovorkyňa. Podľa portálu tvnoviny.sk padli až dva výstrely, pričom pri zatý-

kaní bol muž zranený a krvácal z hlavy. „Bližšie informácie poskytneme hneď, ako to procesná situácia dovoľí,“ dodala Danka Adámiková.

Zdroj: KR PZ Trenčín

Napadol policajta, lebo ho vypočúval, MÔŽE SKONČIŤ ZA MREŽAMI

Za útok na policajta môže poputovať za mreže. Podľa polície svoju úlohu zohral aj alkohol.

Vyšetrotateľ z Partizánskeho vzniesol obvinenie z prečinu útoku na verejného činiteľa voči 23-ročnému mužovi z okre-

su Partizánske. Ten mal zbadat policajta pri svojom dome, kde hliadka z Partizánskeho riešila otca obvineného ohľadne verbálnych konfliktov v rodine. Keď policajti odchádzali z obydla k autu, muž mal pod vplyvom alkoholu vulgárne nadávať jednému z nich a taktiež ho mal fyzicky napadnúť, a to preto, že ho mal v minulosti vypočúvať. „Obvinený 23-ročný muž

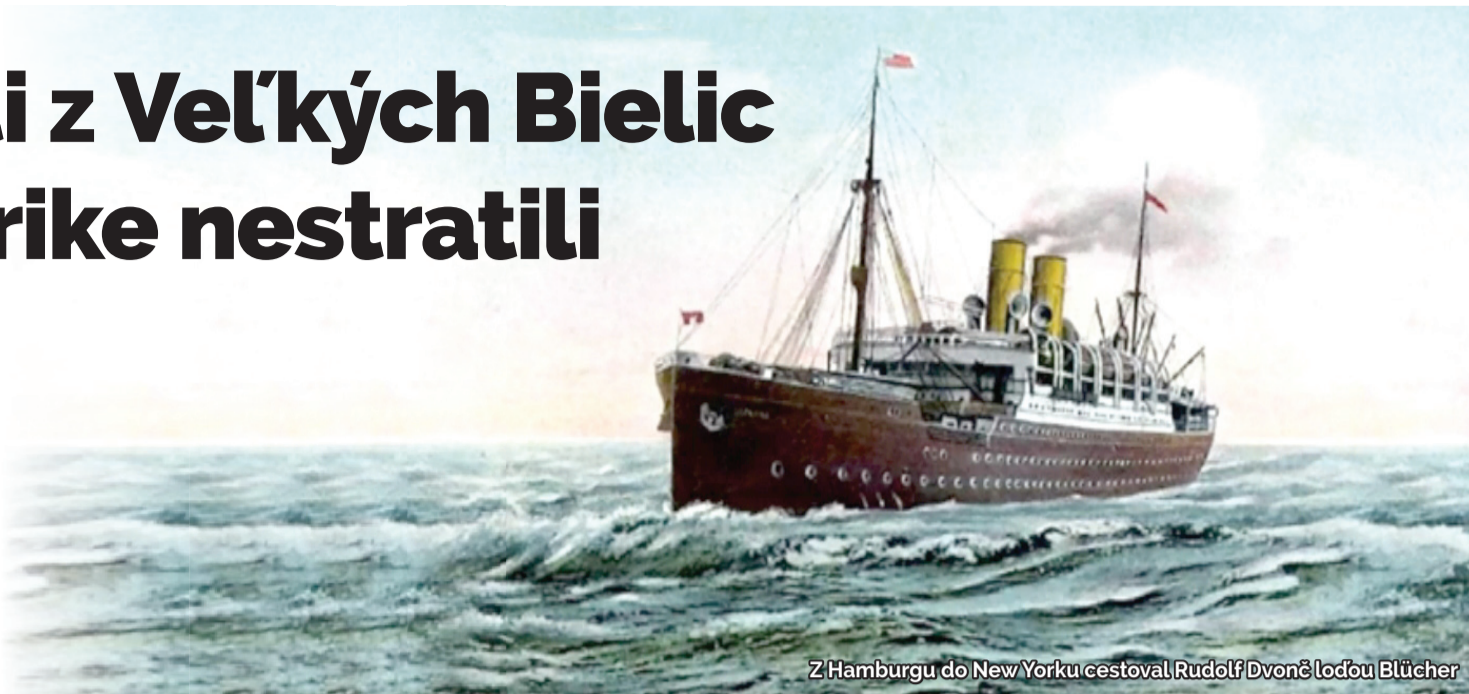
mal spôsobiť napadnutému ľahké zranenia. Mladík sa mal podobného skutku dopustiť aj v minulosti, pričom mal fyzicky napadnúť policajta pri výkone služby,“ uviedla Danka Adámiková z KR PZ v Trenčíne. Za uvedený skutok mu hrozí v zmysle zákona trest odňatia slobody až do päť rokov.

Zdroj: KR PZ Trenčín

Emigranti z Veľkých Bielic sa v Amerike nestratili

*Hojže, Bože, jak to bolí,
keď sa junač roztratí
po tom šírom sveta poli
na chlebovej postati;
každý svojou pošiel stranou
hnaný žitia nevoľou;
v osamelých sa havranov
zmenil krdeľ sokolov!*

(Andrej Sládkovič: Pieseň)

Z Hamburgu do New Yorku cestoval Rudolf Dvonč loďou Blücher

Fenomén vysťahovalectva je pre slovenské dejiny charakteristický v období medzi rokmi 1869 – 1910, keď desaťtisíce Slovákov donútila ťaživá hospodárska a politická situácia opustiť vlasť a hľadať si živobytie v cudzine, najmä v USA. Slováci odchádzali zo svojich domovov aj predtým, no väčšinou išlo o tzv. vnútornú kolonizáciu v rámci Slovenska – zasídľovanie riedko osídlených oblastí v menej úrodných či menej prístupných hornatých oblastiach Slovenska, alebo v rámci Uhorska – najmä sťahovanie sa Slovákov na Dolnú zem, ktorá bola koncom 17. storočia vyslobodená z tureckých rúk a bolo ju treba znovu kolonizovať. Príčiny na takéto určite neľahké rozhodnutie treba hľadať v ťažkej sociálno-ekonomickej, ale aj v politickej situácii uhorských Slovákov koncom 19. a začiatkom 20. storočia. Predovšetkým to bola chudoba, ktorá vyhánala jednoduchých dedinských roľníkov za oceán. Určiť presne, koľko Slovákov sa do Ameriky vysťahovalo do roku 1914, je veľmi zložitá. Americké štatistiky dlho vykazovali vysťahovalcov z Rakúsko-Uhorska spoločne a nerozlišovali jednotlivé národnosti. So štatistikami podľa národnostného zloženia začali až od roku 1899. Podľa správy Dillinghamovej komisie počet prisťahovalcov, ktorí uviedli ako svoju národnosť slovenskú, sa pohyboval v rokoch 1899 – 1910 na čísle 377 527. Počet Slovákov však narastal aj v ďalších vysťahovaleckých vlnách, najmä po prvej svetovej vojne, počas hospo-

Svadobná fotografia Rudolfa a Viktérie (1911)

dárskej krízy v 30. rokoch 20. storočia atď. Na Slovensku takmer niet obce, ktorá nemá, a nielen v Amerike, potomkov tých, ktorí opustili domovinu za vidinou lepšieho života. **Vysťahovalectvo zasiahlo aj obce okresu Partizánske, Malé a Veľké Bielice (od roku 1976 súčasť Partizánskeho) nevynímajúc. Rodiny Beňuškovcov, Olachovcov, Dvončovcov, Minárikovcov, Škríbovcov a ďalších sú toho dôkazom.**

Dom vo Veľkých Bieliach, v ktorom vyrastal Rudolf Dvonč

Jedným z mnohých Bieličanov, ktorý sa vybral za veľkú mláku hľadať prácu, bol aj **Rudolf Dvonč (*1887 - †1976)**. Jeho otec bol Adam (1854 – 1932) a matka Anna, rodená Pašková (1862 – 1950) z Nedašoviec (rodina obývala prednú časť domu neďaleko Reštaurácie Belanka, v súčasnosti stolárska dielňa S. Gašparoviča). Spolu so šestnástimi Slovákami z okolitých obcí nastúpil 18. novembra 1904 v Hamburgu na loď Blücher, aby sa o 12 dní vylodil v New Yorku (aj jeho dve sestry emigrovali za bratom, ale neskôr).

Prácu si našiel onedlho v jednej z krajčírskych dielní a nakoľko bol veľmi zručný a pracovitý, za pár rokov už prevádzkoval vlastné malé krajčírstvo. V roku 1911 sa v New Yorku oženil s Viktóriou Olachovou (*1891 - †1967), dcérou Adama Olacha z Veľkých Bielic a Heleny, rodenej Paškovej z Nedašoviec. Viktória emigrovala do USA spolu s rodičmi v roku 1907. **V USA si zmenili priezvisko kvôli výslovnosti na Dvonch. Manželom sa narodili traja synovia – Frederick (*1912 - †1976), William (*1913 - †1975) a Louis Adam (*1919 -**

skej krízy sa na neho usmialo šťastie v centre Chicaga, kam sa s rodinou presťahoval. Uchytil sa tu ako krajčír vo firme Mandel Brothers. Až do roku 1976 žila rodina v meste, ktoré im poskytlo všetky možnosti k úspešnému spoločenskému napredovaniu. Do povedomia Američanov sa najviac zapísali bratia Frederick a Louis, obaja považovaní za zázračné deti, vynikali totiž ako famózni huslisti.

Frederick Dvonch

(*18.7.1912 – †18.11.1976)

Frederick Dvonch študoval do roku 1931 v chicagskej hudobnej škole, kde získal zlatú medailu Ditsonovho fondu a štipendium Maxa Fischela. Hru na husliach študoval u Hansa Letza, huslistu a dirigenta hudobnej školy v New Yorku. Ako absolvent Juilliard School of Music v New Yorku získal najvyššie ocenenie v hre na husliach a tiež v dirigovaní. Po štúdiách pôsobil ako huslista v symfonickom orchestri v Chicagu a v Minneapolise, ako koncertný dirigent (majster) v New Yorku pôsobil v hudobných telesách NY City Central Light Opere Company, Studium Symphony Orchestra, Juilliard Orchestra, Jones Beach Marine Theater a orchestra Radio City Music Hall. Veľkú slávu získal vedením orchestra pre muzikály Rodgers a Hammerstein „Kráľ a ja“, „Kolotoč“ na Broadway a na turné v Londýne. V roku 1940 sa stal spoluzakladateľom americko-československého orchestra vo Washington, získal doktorát z hudby na College of Music v New Yorku. Ako hudobník precestoval veľkú časť sveta. Je aj autorom skladby Slovenská rapsódia. Zemaný bol dvakrát, s prvou manželkou Máriou, rodenou Sebrianskou (rodičia z bieloruského Minska), mal dve dcéry Loring a Margaret. Z druhého manželstva s Patríciovou, rodenou Mathison, nevzišlo potomstvo. Zomrel náhle na následky mozgovej príhody, ktorá ho postihla počas hudobnej produkcie v Imperial Theatre.

Rudolfovi synovia Frederick, Louis a William

Poznámka: Za posledných 150 rokov z územia Slovenska emigrovalo viac ako 1 milión osôb. Celkový počet ľudí, ktorí sa hlásia k slovenskému koreňom v zahraničí, sa odhaduje od 1 cez 1,5 – 1,75 milióna až po 2 milióny a je vyšší ako počet emigrantov, pretože zahŕňa aj niektorých potomkov, ako aj krajanov žijúcich v zahraničí, ktorí sa v ňom ocitli už pred vznikom Slovenska, resp. ČSR alebo zmenou geopolitickej situácie.

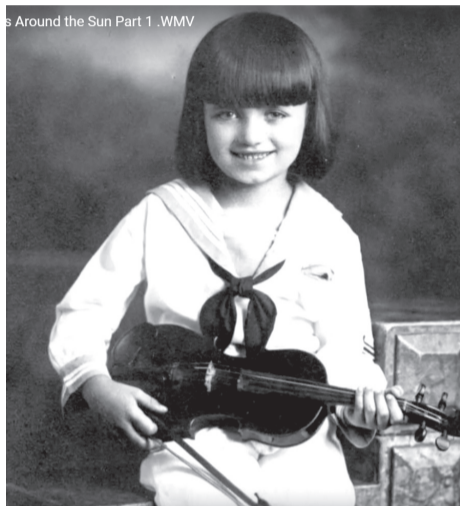
Zdroj: wikipedia

†2013). Rodičia poskytovali deťom veľa lásky, vo výchove boli prísni, uviedomovali si, že hlavne vzdelanie je pre život veľmi potrebné, synom to často zdôrazňovali. Pomerne úspešnú finančnú prosperitu rodiny narušil až 29. október 1929, deň známy ako veľký krach cenných papierov na burze na Wall Street, začiatok najničivejšieho krachu burzy v histórii USA. Otec troch synov stráca prácu, prichádza o dielňu, ale nevzdáva sa. Na začiatku desaťročnej hlbokoj hospodár-

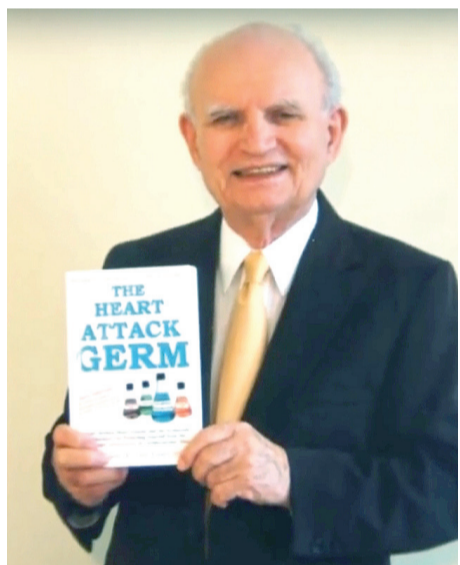
Louis Adam Dvonch

(*28.10.1919 - †1.7.2013)

Najmladší z Rudolfových synov bol tiež považovaný za zázračné dieťa, geniálneho huslistu. Ako 14-ročný sa s veľkým úspechom prezentoval pred publikom na svetovom veľtrhu v Chicagu v rokoch 1933 – 1934, rovnako ako jeho brat Frederick získal najvyššie ocenenie v hre na husliach a v roku 1937 štipendium na hudobnej Juilliard School. V tom istom roku si však počas korčuľovania vážne poranil ľavú ruku, následky zranenia zapríčinili koniec kariéry huslistu. Z New Yorku sa vrátil domov a začal študovať medicínu na Loyola University (Katólicka univerzita v Chicagu, založená jezuitmi). Patrila medzi najlepších študentov, univerzitu vyštudoval s najvyšším ocenením a odporúčaním do praxe. Po promóciách absolvoval vojenskú službu v nebojovom útvaru Medical Corps v Paname. Po návrate sa zamestnal v Nemocnici svätej Anny v Chicagu, kde zastával postupne

Louis ako malý hudobný virtuóz

Dr. Louis Adam Dvonch so svojou knihou

rôzne posty chirurga, okrem iného bol aj šéfom odboru pre mimoriadne udalosti a predsedom pre postgraduálne vzdelávanie osadenstva nemocnice. Niekoľko rokov spolupracoval s týždenným lekárske talk-show na rozhlasovej stanici WOPA v Oak Park v americkom štáte Illinois. Louis sa v roku 1958 ako súčasť personálu Nemocnice svätej Anny, spolu so svojím bratom Williamom, tiež skvelým lekárom, vyznamenal hrdinským úsilím na záchrane životov tých, ktorí prežili jeden z najväčších školských požiarov v americkej histórii a ktorý vzal životy 92 deťom a trom dospelým. Po smrti rodičov sa presťahoval do mesta Naples na Floride, neskôr do Manassas vo Virgínii. Lekársku prax zanechal v roku 1999, ale v novom pôsobisku zostal aktívny do konca života. Podporoval rôzne umelecké snahy v komunite, pôsobil ako dobrovoľný učiteľ pre začínajúcich hudobníkov a napísal knihu so zdravotníckou tematikou. V živote plnom úspechov bol Louis hrdý na svoju rodinu. Od narodenia jeho prvého dieťaťa po poslednú svadbu jeho vnúčať bol jeho domov vždy plný hudby, smiechu a živej diskusie o veciach veľkých a malých. Jeho smrť v roku 2013 predchádzala smrť manželky Júlie, rodenej Gurichovej (potomok migrantov z územia bývalej Juhoslávie), v roku 1998. Prežilo ho päť detí (Christine z Pittsburghu, Robert z Manassas, Richard, Russell z Lancas-

teru a Roger z Manassas, dve ďalšie zomreli do roka po narodení). Ostalo po ňom aj päť vnúčať a štyri pravnúčať. V roku 2003 mu vyšlo živo napísané a ilustrované dielo The Heart Attack Germ (Príčiny útoku na srdce), ktoré ukazuje a ponúka, ako dramaticky znížiť riziko mozgovej príhody, srdcového infarktu a príznakov Alzheimerovej choroby: bezpečne, bezbolestne, lacno a bez chirurgického zákroku.

William Dvonch

(*1913 - †1975)

Jeho profesionálna kariéra bola veľmi podobná Louisovej. Síce nedisponoval hudobným nadaním svojich bratov, ale tiež ako najmladší brat vyštudoval medicínu na Loyola University, patrila takisto medzi najlepších študentov a po štúdiu sa zamestnal v Nemocnici svätej Anny v Chicagu, kde zastával postupne významné posty a s radosťou privítal príchod brata Louisa. Ten sa po ukončení štúdií stal súčasťou chirurgického personálu (William bol v čase Louisovho príchodu šéfom štábu chirurgov nemocnice). Podľa pamätníkov bol vysoko váženým odborníkom, ktorý vykonával operácie a starostlivosť o svojich pacientov s neobyčajnou presnosťou, pozornosťou a obetavosťou. Až jeho smrť, ktorá bola náhla a všetkých šokovala, preukázala, že trpel vážnymi kardiovaskulárnymi chorobami, infarkt počas pracovného nasadenia bol neodvratiteľný. S manželkou Gertrudou Chambers mali spolu sedem detí (James Patrick † 2011, William, Michael, Victoria, Patricia, Janet a Thomas † 2010). Rovnako ako najmladší brat vynaložil heroické úsilie, aby zachránil životy detí, ktoré prežili už spomenutý požiar školy v roku 1958.

Pri požiaroch vynaložili heroické úsilie na záchranu životov

Požiar v katolíckej škole Panny Márie anjelskej (na foto dole) v americkom Chicagu 1. decembra 1958 si vyžiadal životy 92 žiakov a troch rádoových sestier, takmer sto ďalších detí požiar prežilo, ale mnohé s ťažkými popáleninami. Tri rádoové sestry, ktoré v škole učili, zahynuli pri pokuse zachrániť svojich zverencov z plameňov. Požiar sa radí na štvrté miesto najtragickejších požiarov na školách vo svete. Jeho príčina nebola nikdy objasnená. Dôvodom takého vysokého počtu obetí bolo, že oheň horel nepozorovane takmer pol hodiny a ľudí uväznil na horných poschodiach budovy. V čase požiaru sa nachádzalo v celom komplexe vyše 1 200 detí, pedagógov a ďalších pracovníkov. Podľa vyšetrovateľov vypukol po druhej hodine popoludní a požiar na stanica dostala prvé správy o nešťastí až o 14.42 h miestneho času. Okrem poplašného systému, ktorý sa musel aktivovať ručne, sa na rýchly šírení ohňa podpísalo aj to, že už v počiatočných požiaru popraskali okná, a zo školy (steny interiéru boli drevené, všetky nátery prudko horľavé) sa tak stal smrtiaci komín. Väčšina učiteľov uväzneným žiakom na horných poschodiach školy prikázala, aby zostali v triedach a počkali na hasičov. Niektoré deti sa ale snažili pred ohňom zachrániť skokom z okna, ktoré bolo na prvom poschodí takmer osem metrov nad zemou. Udalosť mala veľkú odozvu na celom svete, v USA sa kvôli tomu zmenili protipožiarné opatrenia nielen na školách. Vyšetovanie však nedospelo k žiadnemu konkrétnemu záveru o príčinách tragédie. Objavili sa špekulácie o odhodnom ohorku cigarety a v roku 1962 sa zas k činu prihlásil bývalý žiak školy, ktorý mal v čase požiaru desať rokov. Polícia to ale neskôr vylúčila. Prvého decembra 2003 pri príležitosti 45. výročia požiaru sa v Chicagu konalo udeľovanie filmových cien Emmy. Film „Angels Too Soon“, ktorý divákovi približuje hroznú udalosť z roku 1958, získal 1. cenu Emmy za dokument historického významu.

Zdroje:

<https://www.pozary.cz/clanek/188-svetove-katastrofy-pozar-skoly-v-chicagu-1958/>

<https://www.topky.sk/cl/13/1755809/VIDEO-Tragedia-na-katolickej-skole-otrisla-celym-svetom--92-mrtvych-ziakov--cakali-na-svoju-smrt>

Fotografia rodiny Adama Dvonča a Anny, rodenej Paškovej z roku okolo 1921, ktorú rodičia zaslali synovi Rudolfovi do USA. V strede sedia rodičia, medzi nimi vnučka Irena (*1914), dcéra najstaršieho brata Jozefa Dvonča (sediaci vpravo) a Kataríny, rodenej Jadudovej (sediaca vľavo). V pozadí zľava sestra Anna, vydatá Jadudová, sestra Mária, brat Štefan, sestra Antónia, Jozefov syn Gejza, sesternica Gizela z Veľkých Uheriec, ďalšie dve osoby (sestry) sa nepodarilo jednoznačne identifikovať. Rudolf mal desať súrodencov.

Obaja bratia, lekári, sú uvedení v Pamätnici záchranárov – hrdinov počas požiaru a odstraňovaní jeho následkov, ktorí sa vyznamenali pri záchrane životov detí.

Rodina a viera

V jednom z rozhovorov pre miestne noviny sa bratia vyznali, že rodina bola pre nich vždy synonymom radosti, pokoja, šťastia a zmyslu života. Nikdy sa netajili, že sú veriaci, s vierou, ktorú zdedili od svojich drahých rodičov, pochádzajúcich zo Slovenska, z dediny Veľké Bielice. Viera bola a je súčasťou ich života. Nikdy to nebolo nič nútené ani hrané. Priznali, že ak

mali tú možnosť, tak to občas pripomínali aj vo väčších fórach. Nie preto, aby si tým nahrávali body či sa búchali do prs a robili zo seba ideálnych katolíkov, to vôbec nie. Ale preto, že človek by nemal zabúdať na to, odkiaľ je, odkiaľ pochádza. Človek, ktorý si neváža, čo dostal, čo ho formovalo, je nevyrovnaný sám so sebou. Viera im dala veľa, traja bratia s koreňmi vo Veľkých Bielicach ju skutočne prežívali v pravdivosti pred sebou, nie pred druhými. Požehnaní dobrou povahou a úžasným zmyslom pre život boli zdrojom inšpirácie a povzbudení pre všetkých, ktorí ich poznali.

Štyri generácie Dvončovcov

V USA v súčasnosti žije už štvrtá generácia Dvončovcov, takmer všetci sa úspešne zapojili a zapájajú do diania v mnohých sférach spoločenského života. Z tých skorších treba spomenúť Frederickove dcéry, Loring bola známou americkou huslistkou, rovnako druhá dcéra Margaret pôsobila ako huslistka na ostrove Bainbridge v štáte Washington.

R. F. Dvonch

Christine Dvonch

Louisov syn Richard Frederick (1940 - 2017) vyštudoval právo na Northwestern University, kde stretol svoju manželku Dawn. V roku 1976 sa s manželkou presťahoval na Havaj, kde si založili súkromnú prax. Richard bol významným americkým právnikom, právnym zástupcom 50. štátu USA – Havaj v americkom zákonodarstve. Zomrel 18. júna 2017 v Seattli vo Washingtone pri liečbe akútnej myeloidnej leukémie, dcéra Christine pôsobí ako nezávislá profesionálna konzultantka v oblasti riadenia v Pittsburghu. Williamov syn James Patrick (1954 – 2011) sa „potatil“ (bol lekárom), dcéra Victoria je významnou odborníčkou na ortopedickú chirurgiu (Maywood v štáte Illinois), syn Thomas bol policajným dôstojníkom, dcéra Janet sa na vedeckej úrovni zaoberala biológiou.

Poznámka: Rudolfovi otec Adam bol bratom Štefana Dvonča (1851 – 1914), praprastarého otca Ericha Dvonča, súčasného poslancu MsZ Partizánske a TSK. Štefanov syn Michal, (1875 – 1919), Erichov prastarý otec zomrel na následky zranení v I. svetovej vojne.

Zdroje: archív autora príspevku, časopis Slovák v Amerike, 85, 1976, č. 9685
Noviny The Poughkeepsie Eagle - News z 20.2.1936
www.olafire.com

Peter Múčka

V ankete Slovenka roka 2021 nominované aj dve dámy z „nášho“ regiónu

Anketa Slovenka roka je projektom, ktorý sa zameriava na to, aby čo najviac zviditeľnil ženy podieľajúce sa na raste a rozvoji krajiny. Tento rok vstúpila do 13. ročníka svojej existencie a medzi 29 nominovanými Slovenkami sú aj dve z nášho regiónu – Erika Mišiaková a Veronika Grznárová.

Slovenka roka objavuje a oceňuje v deviatich kategóriách ženy, ktoré sú uznávané odborníčky vo svojich profesiách, v oblasti umenia, zdravotníctva, vedy, športu, vzdelávania a tiež ženy, ktoré venujú svoju energiu charite a pomoci iným. Práve anketa Slovenka roka im dáva uznanie za ich prácu a zásluhy.

V aktuálnej ankete je za oblasť zdravotníctva nominovaná aj **ERIKA MIŠIAKOVÁ** pochádzajúca z Nitric. Pôsobí ako námestníčka riaditeľa pre ošetrovatelstvo v Nemocnici Agel v Bánovciach nad Bebravou. Po ukončení Strednej zdravotníckej školy v Martine začala pracovať ako zdravotná sestra na III. internej klinike Univerzitnej nemocnice Bratislava a postupne sa prepracovala na asistentku a sestričku profesora Mirona Šramku na Neurochirurgickej klinike rovnakej nemocnice. Po jeho boku stála pri zrode Kliniky stereotaktickej rádioterapie v Onkologickom ústave svätej Alžbety. Popri práci vyštudovala ošetrovatelstvo na Fakulte zdravotníctva a sociálnej práce Trnavskej univerzity, kde si vyslúžila titul magister. Po deviatich rokoch sa z Bratislavy vrátila do rodnej Nitric a založila si rodinu. Po materskej dovolenke dostala ponuku pracovať v bánovskej nemocnici. Ako manažérka dennej zmeny na 50-lôžkovom oddelení dlhodobo chorých už 15 rokov pôsobí ako pravá ruka primárky Míny Bobockej. Vďaka svojej obetavosti a precíznosti si vyslúžila funkciu námestníčky pre ošetrovatelstvo a zastáva aj pozíciu zdravotnej sestry v geriatrickej ambulancii. V časoch, keď koronavírus narušil bežný chod nemocnice, patrila k zdravotníkom, ktorí nepodľahli strachu. Od začiatku pandémie stála v prvej línii a obetovala veľa voľného času, aby pomohla nielen nemocnici, ale predovšetkým pacientom.

V oblasti médií a komunikácia je medzi tromi nominovanými dámmi aj súčasná hovorkyňa Matice slovenskej **VERONIKA GRZNÁROVÁ**. Možno vám jej priezvisko na prvý pohľad nie je známe, ale v roku 2013 bola Veronika, vtedy dievčenským priezviskom Matušková, súčasťou nášho Vydavateľstva Tempo, kde pracovala ako redaktorka. Rodáčka z Bystrícian pôsobí ako hovorkyňa najstaršej kultúrnej ustanovizne Slovákov od roku 2018. Podieľa sa na modernizovaní komunikácie a je autorkou audiovizuálnych historických dokumentov Matice slovenskej o osobnostiach slovenských dejín. Počas pandémie sa zameriava na nové formy propagácie matičného folklóru a knižných vydaní. Publikuje v periodikách Matice slovenskej.

O víťazkách v jednotlivých kategóriách rozhoduje verejnosť tromi spôsobmi - formou SMS hlasovania, zasielaním kupónov z týždenníka Slovenka či online hlasovaním na webe www.slovenkaroka.sk. Mená laureátok budú známe 30. mája počas slávnostného galavečera, ktorý sa uskutoční v historickej budove SND.

(mš), foto: FB Slovenka roka 2021

Kraj pripravuje ekomapu, čo v nej nájdete?

Určená bude všetkým, ktorí chcú byť v rámci svojich spotrebiteľských návykov čo najviac šetrní k životnému prostrediu.

Do mapy s environmentálnym posolstvom budú postupne zapracované informácie o bioobchodoch, prevádzkach ekologického poľnohospodárstva, opravovniach či odpadových zberných dvoroch. „V súčasnosti riešime proces fungovania ekomapy, to znamená, akým spôsobom sa budú nahrávať údaje do databázy. Rátame aj s pomocou verejnosti, ktorá nám bude môcť informá-

cie do mapy zasielať,“ uviedol Martin Maciček z Oddelenia životného prostredia a územného plánovania Úradu TSK. Základné menu v podobe prvotných informácií je spracované, pilotný test mapy plánuje župa na svojom webe spustiť v priebehu mesiacov február a marec.

Zdroj a foto: TSK

TK Horec odporúča

Turistický klub Horec informuje svojich členov a ostatných milovníkov prírody, že z pochopiteľných dôvodov sa neuskutoční februárová akcia Prechod hrebeňom Kubínskej hole, ktorá mala byť spojená s lyžovačkou na Kubínskej holi. Výstup na Vyšehrad plánovaný na 6. marca tiež nebude možné zorganizovať. Zrušiť sme museli aj výstup na Baske v Strážovských vrchoch. Na výročnú členskú schôdzu s voľbou nových členov výboru vás pozveme hneď, ako to epidemiologická situácia dovolí. Keďže však individuálna turistika v rámci okresu nie je zakázaná, odporúčame využívať hlavne túto možnosť. Ak to počasie dovolí, neseďte doma, ale čo najčastejšie navštevujte prírodu. Pohyb, trochu slnka a čerstvý vzduch vášmu imunitnému systému iba prospejú. V neďalekom okolí máme niekoľko zaujímavých vrcholov: **Oselná skala** s pekným kruhovým výhľadom, **Dobrolínske skaly** s jaskynkou, **Hrubý vrch** (najvyšší bod okresu Partizánske) alebo **prírodná rezervácia na Veľkom vrchu** s vápencovými pozostatkami morského dna. Nad Klátovú Novou Vsou sa nachádza **Kostrín obkolesený prastarým hradiskom**, vedľa je pôsobivá **Malá Ostrá** s bizarnými tvarovanými dubmi, ale pohrdnúť nemusíte ani **Osečným**, kam vás od dolného pomníka zavedie miestna žltá značka. A napokon, mnoho Partizánčanov v živote nevystúpilo ani na **Šípok**.

Lubo M.

Tempo - regionálny týždenník | Vydáva VYDAVATELSTVO TEMPO, s.r.o., Februárová ul. 152, 958 01 Partizánske, IČO: 36299863 | člen Asociácie vydavateľov regionálnej tlače na Slovensku | Redakcia a administrácia: Redakcia TEMPO, Februárová ul. 152, 958 01 Partizánske | Konateľky spoločnosti: Ing. Dáša Jakubíková, PhDr. Martina Števíčková, šéfredaktorka; Mgr. Alexandra Čaprková, redaktori: Mgr. Katarína Jankeje, športový redaktor: Marián Petrik (mob. 0905 474 961) | Grafická úprava: Bc. Petra Mášiková | Tel.: 038/749 42 61, 038/749 78 111 | e-mail: tempo@novinytempo.sk | www.novinytempo.sk | Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Názory a vyjadrenia autorov príspevkových článkov sa nemusia zhodovať s názormi redakcie. **Za obsah inzercie nezodpovedáme. Za zaslané príspevky ďakujeme a neobjednané nehonujeme. Akékoľvek šírenie, rozmnožovanie textu, fotografií, grafov, vrátane údajov v elektronickej podobe je možné len s písomným súhlasom vydavateľa. | Uzavierka inzercie je vo štvrtok. | Obchodný partner siete Media BOX | Tlač: Petit Press, a.s., Bratislava | Registračné číslo EV 674/081 ISSN 1338-91571 | © Copyright VYDAVATELSTVO Tempo, s.r.o. | Autorské práva sú vyhradené a vykonáva ich vydavateľ.**

MAJTE SLNKO POD KONTROLOU

ŽALÚZIE, ROLETY

SIEŤKY PROTI HMYZU

MARKÍZY, PERGOLY

GARÁŽOVÉ BRÁNY

WWW.ZALUZIE-CIBULA.SK

038 7401 460

21%

ZĽAVA na vonkajšie žalúzie

Platí len na objednávky prijaté do 30.4.2021

Smutný osud orla kráľovského

Viac než 40-ročný monitoring populácie orla kráľovského a krúžkovanie mláďat na Ponitří prináša výsledky. Ich pravidelné sledovanie pomáha zabezpečovať úspešné vyhniezdenie a vďaka krúžkovaniu mláďat sa môžeme dozvedieť zaujímavé údaje o ich pohybe. Hoci ide o vtáky, ktoré sú verné svojmu hniezdisku po celý rok, mláďatá po vylítaní z hniezd a osamostatnení migrujú aj na väčšie vzdialenosti.

Migrácia na Balkán čakala mláďa orla kráľovského, ktorého ornitológovia Stanislav Harvančík a Ladislav Šnirer okružkovali ako jedno z dvoch mláďat 6. júna minulého roku na jednom z hniezd v pohorí Tribeč. O polroka, 30. decembra bol nájdený v Srbsku – vyčerpaný sa nachádzal na poliach medzi osadami Prigrevica a Stapar. Našli ho poľovníci, ktorí informovali Nenada Sprema, člena Spoločnosti pre ochranu a štúdium vtákov v Srbsku. Ten

okamžite upovedomil Pokrajinský ústav ochrany prírody. V ten istý deň inštitút prevzal vtáka a previezol ho do Útulku ZOO v Paľíci. Pre dôvodné podozrenie, že vyčerpanie orla súviselo s otravou, mu bola poskytnutá vhodná terapia a potom ho umiestnili do voliéry. Na základe krúžku na nohe sa určilo, že ide o mladého vtáka, ktorý sa vlni vylíhal na Slovensku. Na druhý deň, 31. decembra bola orlica už vitálnejšia, vstala a narovнала hlavu. Ako ukázal röntgen, v tele vtáka bola zjavná prítomnosť brokov a zrejme teda nešlo o otravu, ale postrielanie. „Verili sme, že rehabilitácia bude napriek tomu pokračovať správnym smerom a že čoskoro by bolo možné vypustiť vtáka do voľnej prírody. Začiatkom februára ale prišla zo Srbska zlá správa – orol kráľovský sa už na Slovensko nevráti,“ napísali na webovej stránke Chránenej krajiny Ponitrie Stanislav Harvančík a Ladislav Šnirer. Orol totiž uhynul následkom otravy olovom, pravdepodobne vplyvom početných strelných poranení brokmi. „Je neuveriteľné, že sa ešte aj v súčasnosti nájdu nezodpovední poľovníci, ktorí strieľajú po vzácnych dravcoch, akými sú orly,“ skonštatovali smutne ornitológovia.

Foto: S. Harvančík, L. Šnirer

Pocta skrytá v pamätníkoch

Chodíme okolo nich každý deň, ale vieme o nich len málo. V našom seriáli vám prinášame príbehy pomníkov v okresoch Partizánske a Bánovce nad Bebravou, ktoré môžeme každodenne vidieť, ale aj tých, na ktoré sa už zabudlo alebo sa zľahli so zemou.

Spoločný hrob partizánov

V osudových dňoch v auguste roku 1944 sa na stranu povstalcov nepridalo len civilné obyvateľstvo, ale aj mnohí príslušníci armády, ktorí nesúhlasili s pomermi v krajine a neboli naklonení myšlienkam ľudáckeho režimu. Okrem vojakov z posádok v Zemianskych Kostoľanoch, Bošanoch a časti osadenstva topolčianskej vojenskej posádky sa na stranu povstania pridali i vojenski letci z posádky v Piešťanoch. Tí boli okrem obrany Baťovian vyslaní i na obranu Skačian, kde sa im niekoľko dní podarilo zdržať nemecké jednotky. Zásluhy tejto roty piešťanských letcov sú veľké, ba vďaka nim sa v septembri roku 1944 podarilo nad Bystričanmi zostreliť nemecký bombardér, ktorý mal v úmysle napadnúť vojenskú základňu v Zemianskych Kostoľanoch, kde boli umiestnené zásoby pohonných hmôt.

Žiaľ, i mnohí statoční letci z Piešťan položili v bojoch o Baťovany život. Dňa 9. septembra, kedy boli povstalci zatlačení za Baťovany, padli pri Veľkých Kršteňanoch (počas ústupu) desiat z nich. Ich telá boli pochované v masovom hrobe vo Veľkých Kršteňanoch a v roku 1947 boli exhumované

Uloženie pozostatkov do spoločného hrobu v roku 1947

a prevezené do Šimonovian. Za týmto spoločným hrobom sa na ľavej a pravej strane taktiež nachádzajú dva ďalšie spoločné hroby tridsiatich neznámych osôb, nad ktorými nacistickí vrahovia vyriekli rozsudok smrti a ich telá sa zbavili v baťovianskych masových hrobách. Vďaka finančnému príspevku z obecnej kasy a príspevkom rodičov padlých letcov bol 23. mája 1948 v rámci osláv Hasičského dňa odhalený na mieste ich spoločného hrobu pomník, ktorý

nám pripomína ich odvahu až dodnes.

Pomník pozostáva z podobizne partizána zvierajúceho samopal zhotovenej z pieskoveca. Pod ním je vsadená doska s vyrytými menami padlých bojovníkov. Na spodnej časti pamätníka je vyrytý nápis Česť padlým hrdinom, nad ktorým je umiestnená zväčšená podobizňa odznaku príslušníkov vojenského letectva ČSR. Celkové náklady na sochárske práce a na práce spojené s úpravami okolia sa vynaložilo necelých 50-tisíc vtedajších korún.

(ms)

Foto: archiv OZ PHKaOP

Pomník v deň odhalenia

Vtáčie hody v jabloňových sadoch

Rozsiahle jabloňové sady medzi Ostraticami a Nedašovcami na Ponitří sú každú zimu bohatou potravinovou základňou drozdovitých vtákov. Na stromoch, ale i pod nimi zostane po jesenných oberačkách množstvo jablák, na ktorých dokážu tieto vtáky prežiť nepriaznivé ročné obdobie.

Aj v januári tohto roku sme tu odhadli 1000 až 2000 drozdov čvikatových. Medzi nimi sa objavilo aj niekoľko drozdov čiernych, drozdov trskotavých a čo nás

potešilo najviac – minimálne 20 exemplárov drozda červenavého (na foto). Je však pravdepodobné, že týchto škandinávskych vtákov bolo v obrovskom krídli čvikat aj podstatne viac, len je veľmi ťažké ich v takom množstve podobných vtákov identifikovať. **Zatiaľ čo predchádzajúce tri druhy drozdov a taktiež drozd plavý na Ponitří aj celkom bežne hniezdia, drozd červenavý cez územie Slovenska len migruje a v menšom počte aj prezimuje, i keď ojedinele bolo na Slovensku zistené aj zahniezdenie.** Jeho hlavnými oblasťami hniezdneho rozšírenia v Európe je však Škandinávia.

Text: Stanislav Harvančík a Ladislav Šnirer
Foto: S. Harvančík

Národná zoo Bojnice sa teší z nového prírastku

Novým prírastkom je samec dikdika Kirkovho, ktorý dostal meno Upa. V reči jedného z afrických kmeňov Upa znamená „mladý muž“.

Upa sa narodil trojročnej samici Uno, jeho otec Sheldrik je narodený v roku 2014. Zoo sa chovu tejto antilopy venuje od roku 2005, v súčasnosti má 7 jedincov, troch samcov a štyri samice.

Dikdik Kirkov patrí medzi najmenšie antilopy na svete, do podčeľade antilopkorodých. Dosahuje výšku v kohútiku do 50 cm a váži maximálne 7 kg. Tento malý druh antilopy dostal svoj druhový názov na počesť škótskeho bádateľa a prírodovedca Johna Kirka, ktorý pôsobil aj ako guvernér na ostrove Zanzibar. Domorodý názov antilopy je „digi-digi“. Výstižne charakterizuje varovné zvuky, ktorým sa dikdik ozýva pri náhlom vyrušení. Pôvodným domovom tejto antilopy je Tanzánia, Keňa a Namíbia. Dikdiki preferujú suché krovinné savany, živia sa trávami, bylinami, listami a plodmi. Ich prirodzenými nepriateľmi sú levy, leopardy, ge-

pardy, hyeny, psy hyenovité, krokodíly a pytóny.

Sú teritoriálne, svoje územie si značkujú trusom a výlučkami supraorbitálnej žľazy (žľaza pod okom). Pri úteku pred predátormi šikovne kľučkujú a snažia sa rýchlo ukryť. Žijú v pároch, alebo v 3 – 4-členných skupinkách s jedným samcom. Ten sa počas párenia dôkladne stará o svoju partnerku a svojich sokov od nej odháňa. Malé, asi 10 cm vysoké rožky majú len samce. Dikdiki majú na hlave dlhšiu srst vytvárajúcu chocholík, ktorý vedie vztýčiť do korunky. Zaujímavý je aj ich predĺžený nos. Veľké oči sú znakom ich skorej rannej a súmračnej aktivity. Vo voľnej prírode sa rozmnožujú dvakrát za rok. Samica rodí po 150 – 180 dňoch gravidity jedno mláďa s pôrodnou váhou od 500 g. Samice pohlavne dospievajú v 6–8 mesiacoch, samce v 8–9 mesiacoch

a do reprodukcie sa zapájajú vo veku 12 mesiacov. Dikdiki sa v ľudskej opatere dožívajú 14 rokov. V európskych zoológických záhradách vedie plemennú knihu ESB ZOO Hannover v Nemecku, kde sa v roku 1963 podaril svetový prvodchov tohto druhu. V súčasnosti túto antilopu chová asi 40 európskych zoo.

Text: Jaroslav Slašťan
Foto: Národná zoo Bojnice

OPUSTILI NÁS

- † Jozef MIKLER z Malých Uheriec, 1.1.2021 vo veku 77 rokov,
- † Anna VELŠICOVÁ z Veľkých Krštenian, 2.1.2021 vo veku 77 rokov,
- † Vladimír GORUŠKA z Horných Vesteníc, 2.1.2021 vo veku 61 rokov,
- † Stanislav KUČHTA z Partizánskeho, 3.1.2021 vo veku 59 rokov,
- † Peter MARTIŠKA z Partizánskeho, 3.1.2021 vo veku 77 rokov,
- † Alena BELIANSKÁ z Kolačna, 3.1.2021 vo veku 57 rokov,
- † Valéria BEZÁKOVÁ z Livinských Opatovíc, 3.1.2021 vo veku 96 rokov,
- † Jaroslav MATEJOV z Partizánskeho, 3.1.2021 vo veku 60 rokov,
- † Helena ORSÁGOVÁ z Partizánskeho, 4.1.2021 vo veku 80 rokov,
- † Eva IVANOVÁ z Partizánskeho, 4.1.2021 vo veku 78 rokov,
- † Miroslav PAVLIS z Partizánskeho, 5.1.2021 vo veku 92 rokov,
- † Mária MACHALOVÁ z Partizánskeho, 5.1.2021 vo veku 82 rokov,
- † Ludovít HAČKO z Brodzian, 5.1.2021 vo veku 89 rokov,
- † Jiří GOGOLA z Partizánskeho, 5.1.2021 vo veku 60 rokov,
- † Vilma LADICKÁ z Krušovíc, 5.1.2021 vo veku 96 rokov,
- † Patrik HUNKA z Partizánskeho, 5.1.2021 vo veku 43 rokov,
- † Marcel CAŇO z Horných Vesteníc, 5.1.2021 vo veku 42 rokov,
- † Rudolf PAUKOV z Janovej Vsi, 6.1.2021 vo veku 81 rokov,
- † Helena POLLÁKOVÁ z Veľkých Uheriec, 7.1.2021 vo veku 96 rokov,
- † Mária HUMAJOVÁ z Hradišťa, 7.1.2021 vo veku 88 rokov,
- † Dušan MIŠINA z Partizánskeho, 7.1.2021 vo veku 77 rokov,
- † Pavol KAČKOVIČ z Skačian, 7.1.2021 vo veku 64 rokov,
- † Jozef REMEŇ z Klátovej Novej Vsi, 7.1.2021 vo veku 73 rokov,
- † Ján OMELKA z Ostratic, 8.1.2021 vo veku 69 rokov,
- † Emília STRAŇÁKOVÁ z Kolačna, 8.1.2021 vo veku 81 rokov,
- † Anna NEŠTEPNÁ z Veľkého Klíža, 9.1.2021 vo veku 83 rokov,
- † Františka KMOTORKOVÁ z Chynorian, 10.1.2021 vo veku 94 rokov,
- † Jozef RAJČANI z Partizánskeho, 10.1.2021 vo veku 86 rokov,
- † Ján BITTARA z Brodzian, 11.1.2021 vo veku 67 rokov,
- † Lubomíra DOBIAŠOVÁ z Partizánskeho, 11.1.2021 vo veku 68 rokov,
- † Anna BANJAROVÁ z Oslian, 11.1.2021 vo veku 81 rokov,
- † Kamil IGAZ, Partizánskeho, 12.1.2021 vo veku 92 rokov,
- † Mária GUBANOVÁ z Hornej Vsi, 13.1.2021 vo veku 85 rokov,
- † Rudolf GOGA z Chynorian, 12.1.2021 vo veku 82 rokov,
- † Zdenko BUČKO z Malých Uheriec, 12.1.2021 vo veku 58 rokov,
- † Mária BEZDEKOVÁ z Partizánskeho, 14.1.2021 vo veku 82 rokov,
- † Ludmila PIVKOVÁ z Nedašovic, 14.1.2021 vo veku 57 rokov,
- † Imrich SUCHÝ z Partizánskeho, 13.1.2021 vo veku 73 rokov,
- † František MAJZLÁN z Partizánskeho, 13.1.2021 vo veku 84 rokov,
- † Jozef ŠVERCEL z Klátovej Novej Vsi, 14.1.2021 vo veku 72 rokov,

- † Štefan STRUHÁR z Hradišťa, 14.1.2021 vo veku 77 rokov,
- † Mária BENEŠOVÁ z Veľkého Klíža, 15.1.2021 vo veku 85 rokov,
- † Bohumil OLACH z Bratislavy, 15.1.2021 vo veku 73 rokov,
- † Pavol NEMETHY z Oslian, 15.1.2021 vo veku 77 rokov,
- † Katarína LAŠŠÁKOVÁ z Partizánskeho, 16.1.2021 vo veku 77 rokov,
- † Pavel ŠVEC z Krásna, 17.1.2021 vo veku 71 rokov,
- † Marián HUDEC z Partizánskeho, 18.1.2021 vo veku 57 rokov,
- † Eva TRUSKOVÁ z Partizánskeho, 18.1.2021 vo veku 73 rokov,
- † Florián PÍŠ z Oslian, 19.1.2021 vo veku 95 rokov,
- † Miroslav BUČKO z Ostratic, 20.1.2021 vo veku 70 rokov,
- † Viera BRIDOVÁ z Hornej Vsi, 20.1.2021 vo veku 53 rokov,
- † Božena BUJNOVÁ z Rajčian, 20.1.2021 vo veku 92 rokov,
- † Jozef PILÁT z Veľkých Krštenian, 20.1.2021 vo veku 80 rokov,
- † Milan KÚDELA z Partizánskeho, 21.1.2021 vo veku 72 rokov,
- † Vladimír PODOLÁK z Partizánskeho, 21.1.2021 vo veku 86 rokov,
- † Štefan MIŠKOVIČ z Partizánskeho, 21.1.2021 vo veku 60 rokov,
- † Valéria KUKANOVÁ z Veľkých Krštenian, 22.1.2021 vo veku 82 rokov,
- † František GROCHAL z Partizánskeho, 22.1.2021 vo veku 87 rokov,
- † Jolana BEZÁKOVÁ z Nadlíc, 22.1.2021 vo veku 79 rokov,
- † Matúš HALAJ z Oslian, 22.1.2021 vo veku 94 rokov,
- † Oľga KOVÁČOVÁ z Nadlíc, 23.1.2021 vo veku 88 rokov,
- † Zuzana SAMELOVÁ z Dolného Smokovca, 24.1.2021 vo veku 89 rokov,
- † Ivan DRÁBIK z Veľkých KRŠTENIAN, 24.1.2021 vo veku 72 rokov,
- † Anna BODOCKÁ z Chudej Lehoty, 24.1.2021 vo veku 73 rokov,
- † Jozef KOVÁČIK z Partizánskeho, 25.1.2021 vo veku 73 rokov,
- † Petra MANINOVÁ z Bánovíc nad Bebravou, 24.1.2021 vo veku 42 rokov,
- † Pavel STRUČKA z Partizánskeho, 24.1.2021 vo veku 80 rokov,
- † Jolana GRMANOVÁ z Partizánskeho, 25.1.2021 vo veku 86 rokov,
- † Ludovít KOŠUTH z Partizánskeho, 25.1.2021 vo veku 88 rokov,
- † Jozef LEGEŇ z Partizánskeho, 26.1.2021 vo veku 76 rokov,
- † Eva TOMANOVÁ z Partizánskeho, 26.1.2021 vo veku 68 rokov,
- † Angela MAXOVÁ-GROSOVÁ z Kolačna, 26.1.2021 vo veku 73 rokov,
- † Jozefa TOČÍKOVÁ z Partizánskeho, 27.1.2021 vo veku 91 rokov,
- † Rudolf STAŇO z Partizánskeho, 27.1.2021 vo veku 81 rokov,
- † Renáta POLÓNYOVÁ z Oslian, 28.1.2021 vo veku 48 rokov,
- † Ján ŽIŠKA z Klátovej Novej Vsi, 29.1.2021 vo veku 57 rokov,
- † Miroslav GEŠNABEL z Borčian, 29.1.2021 vo veku 72 rokov,
- † Mária LAKOMOVÁ z Partizánskeho, 30.1.2021 vo veku 77 rokov,
- † Mária BŮČIKOVÁ z Partizánskeho, 30.1.2021 vo veku 76 rokov,
- † Ivan HRUTKA z Partizánskeho, 30.1.2021 vo veku 62 rokov.

ČEŠŤ ICH PAMIATKE!

Spomienka

Utíchlo srdce, utíchol hlas, mal rád život i všetkých nás.

Dňa 21. februára 2021 si pripomínáme druhé smutné výročie, čo nás vo veku 57 rokov opustil náš milovaný syn, brat, priateľ, otec a starký

Ladislav POTOCKÝ z Partizánskeho.

S láskou a úctou spomínajú rodičia, sestra Zuzka s rodinou, priateľka Ľubka s dcérou a vnučkou, ako aj ostatná rodina.

Ďakujeme všetkým, ktorí mu spolu s nami venujú tichú spomienku.

Smútiaca rodina (210072)

Spomienka

Dňa 13. februára 2021 uplynulo dvanásť rokov od smrti nášho milovaného manžela, otca a starkého

Jozefa JANČICHA z Kolačna.

S láskou a úctou spomínajú manželka, deti a ostatná rodina. (210079)

Spomienka

V spomienkach Ťa stále máme a s veľkou láskou na Teba spomínáme.

Dňa 13. februára 2021 sme si pripomenuli prvé výročie, čo nás vo veku 94 rokov navždy opustil náš milovaný manžel, otec, dedko a pradedko

Jozef KRAJČO z Skačian.

S láskou spomínajú manželka a synovia s rodinami. (210076)

Spomienka

Neplačte, že som odišiel, len klud a mier mi prajte a večné svetlo spomienky mi stále zachovajte...

Dňa 5. februára 2021 uplynul rok, čo nás navždy opustil náš drahý a milovaný

Pavol ONDRUŠ z Klátovej Novej Vsi.

Kto ste ho poznali, venujte mu spolu s nami tichú spomienku.

S láskou a úctou spomínajú manželka, dcéra a vnuk s manželkou. (210078)

Smútočný oznam

Mal rád život a tak veľmi chcel žiť, no zákejná choroba mu nedovolila svoje plány naplniť. Odišiel si od nás, zostali sme v žiali, no naveky zostaneš v srdciach tých, ktorí Ťa milovali.

Dňa 29. januára 2021 nás vo veku 57 rokov opustil náš drahý manžel, otec, syn a brat

Ján ŽIŠKA z Klátovej Novej Vsi.

Smútiaca rodina (210069)

Smútočný oznam

Dňa 12. februára 2021 náhle odišiel do večnosti vo veku nedožitých 51 rokov po boji s nákazou v ružomberskej Ústrednej vojenskej nemocnici nadrotmajster **Štefan Ševčík** z Partizánskeho. Pôsobil aj ako predseda Klubu Spoločnosti Milana Rastislava Štefánika v Partizánskom. Bol príslušníkom Zásobovacej základne v Zemianskych Kostolnoch a mnohým bol známy nielen ako logista, ale aj zanietený propagátor ozbrojených síl. *Češť jeho pamiatke!*

Správa majetku mesta, n.o., Partizánske

vyhlasuje obchodnú verejnú súťaž

v zmysle § 9a ods. 1 písm. a) zákona SNR č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v platnom znení a podľa § 281 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, na podávanie najvhodnejších návrhov na uzatvorenie nájomných zmlúv na prenájom nebytových priestorov:

1. **Budova Stomatológie**, ul. Februárová 640/6, Partizánske, s výmerou 14,07 m² a 18,93 m²,
2. **Polyfunkčná budova**, ul. Nám. SNP 210/30, Partizánske, s výmerou 82,57 m², 41,39 m², 209,72 m² a 57,38 m²,
3. **Polyfunkčná budova**, ul. Februárová 152/1, Partizánske, s výmerou 18,36 m², 34,40 m² a 33,13 m²,
4. **Budova DS ALFA**, ul. Februárová 1478/2, Partizánske, s výmerou 20,06 m².

Termín ukončenia predkladania návrhov: **22.2.2021, 10.00 h**

Celé znenie OVS nájdete na webových stránkach www.partizanske.sk a www.smm-partizanske.sk, na úradných tabuliach MsÚ Partizánske a SMM, n.o., Partizánske. (210074)

Pohrebništvo DVONČ

Partizánske
Trenčín Nováky (210045)

non stop kancelária PE
0908 775 262 0917 454 205
0917 291 541 038 749 0083
0915 744 767

pohrebisko.pe@gmail.com
www.pohrebnictvodvonc.sk

PREDÁME

ochranné respirátory FFP2, chirurgické rúška (210058)

Chynorany, Továrenská 9
0907 756 015, 0907 432 335

NALAD SI SVOJE REGIONÁLNE RÁDIO

RADIO WOW ON THE SP
www.radiowow.sk

106,7 FM PARTIZÁNSKE
90,4 FM BĀNOVCE n.B.

NEHNUTELNOSTI 🏠

Voľný obchodný priestor 27 m² na prizemí v OC Perón vedľa O2 v Partizánskom. Kontakt: 0903 716 651. (210070)

SLUŽBY 🛠️

Firma ZDA Partizánske prijme pracovníkov na vyťahovanie opätokov, nakladanie a gumovanie podošiev a na pomocné práce do šijacej dielne. Mzda podľa náročnosti práce. Tel. 0910 294 084 alebo 0903 206 838. (210077)

- Včera ma manžel pristihol s milencom!
- Preboha! A čo povedal?
- Nič, len krútil hlavou.
- To si teda dopadlo dobre.
- Myslíš? ... (dokončenie na 20 písmen)

O A L S L N E Ć N É H O D I N Y E T P
H R A N U R O K R K L E K Y C I B R N
E A N K N B K L E Ž O A A U E A A E Á
L T Z A K P O S T O I M T T L S R Z L
I I N L M T V T S L K I Á Í A I L O P
K G Á B S E Y Á U P M N K Z H V A R O
O L M O A K N H L A V A L A Š K A R T
P O K S O T E T S D C R K S N D L R E
T I A A O N S L L Á D E P O I O R U K
É A L L S V O E A K B T Ž Á V O E L A
R A I N L N A I C O B A T E M I P E R
A P O Ć Í T A D L O K O J O B O C T O
J A K R Á K I N O M R A H A R A D A R

Miloš Krško bránil na olympiáde Ronaldinha

V Gruzínsku zažil úspechy, no aj útek pred vojnou

Príevdzký rodák a odchovanec Miloš Krško patril na prelome tisícročia k oporám slovenskej reprezentačnej dvadsaťjedytky. Spolahlivý futbalový obranca zažil v kariére hneď niekoľko unikátnych zážitkov. Zviditeľnenie v národnom drese mu pomohlo k zisku zahraničného angažmánu v Brne. No to nebolo všetko. MY Horonitrianske noviny získali v rozhovore Samuelu Duriša so štyridsaťjedenročným trénerom FK Tempo Partizánske exkluzívny pohľad do zákulisia olympijského turnaja či gruzínskeho pôsobenia v Diname Tbilisi.

? Začnime pri významnom období slovenskej reprezentácie. Kvalifikácia dvadsaťjedytky na majstrovstvá Európy 2000. Ako mužstvo na začiatku odhadovalo svoju silu?

„Ja som sa k tímu pridal až v polovici kvalifikácie, takže žreb som až tak neprežíval. Dostal som pozvanie na monitorovanie hráčov, ktorí mali byť pripravení v prípade, že by sa niekto zranil alebo vykarkoval. Až vtedy som sa začal zaujímať o našich súperov. Mali sme v skupine Portugalsko, Rumunsko, Maďarsko a Azerbajdžan. Nikto nečakal, že by sme pozbierali dostatočný počet bodov na umiestnenie sa na prvých miestach. S pribúdajúcimi zápasmi sme zrazu patrili k mužstvám hrajúcim o špicu skupiny.“

? Po postupe zo skupiny vás čakala baráž proti Rusku. Ich tréner vtedy vyhlásil, že Slovensko je ľahký súper. Ako ste tieto slová vnímali?

„Rusi boli favoriti. Myslím, že v kvalifikácii inkasovali málo gólov. Asi dva. Bolo to taká európska Brazília. My sme nemedializovali naše ambície, ale chceli sme sa pobiť o postup. Mali tam Vladimíra Buta, ktorý už v tom čase hrával v Dortmunde, o čom sa nám ani nesnívalo. Asi nás aj podcenili. Pamätám si, že v prvom polčase boli lepší, hralo sa častejšie pred našou brámkou. My sme asi len dvakrát zaútočili. Ja aj nebohy Marján Čišovský sme asi dvakrát vykopávali loptu pred našu bránkovú čiaru. V druhom polčase sa hra vyrovnala, dali sme jeden gól a senzačne vyhrali. Pred odvetou už boli Rusi vo vyjadreniach oveľa opatrnější.“

? Barážový dvojzápas s Ruskom ste vyhrali s výsledkami 1:0 a 3:1. Počítali ste pred európskym šampionátom už svoju silu?

„Áno, už sme si to uvedomovali a ani ľudia nás už príliš neodpisovali. Skupina na šampionáte bola náročná: Turecko, Anglicko a Taliansko. Vedeli sme, že Angličania na olympiáde nemôžu postupovať, preto by nám aj tretie miesto v skupine vedelo zaručiť miestenku do Sydney. Kľúčový bol hneď prvý zápas s Tureckom, ktorý sme vyhrali. Prakticky sme vedeli, že ak ich zdoláme, pootvorila sa nám dvere na olympiádu. Avšak, v tých časoch doniesli striebro hokejisti z majstrovstiev sveta, takže sme ich chceli napodobniť. Potom prišla remiza s Talianskom, ktorú malo hviezdne mužstvo. Andrea Pirlo, Gennaro Gattuso, Christian Abbiati. Famózní futbalisti, na ktorých sme sa pozerali dovtedy len v televízii. Aj bod získaný z tohto stretnutia bol dobrý. Rozhodujúci zápas s Anglickom sme zvládli a vyhrali dva-nula. Škoda, že postupový systém posielal do finále len víťazov skupín. Mužstvá z druhých miest hrali o bronzové medaily. Troška smutné sme sa pozerali na Česko, ktoré sa dostalo do boja o zlato. Zavládlo mierne sklamanie, ale na druhej strane sme oslavovali miestenku na olympiádu. Španieli to v zápase o bronz využili a nám tak zostalo štvrté miesto.“

? Čo je podľa vás pre futbalistu viac? Európsky, či svetový šampionát alebo olympiáda?

„Myslím si, že to Euro či majstrovstvá sveta sú vyšším stupňom podujatia. No zažiť olympiádu na prelome tisícročia bol zážitok. Chceli sme ukázať, že patríme medzi šestnásť najlepších mužstiev sveta.“

? Ako sa vám páčila Austrália? Predpokladám, že ste tam boli vtedy prvýkrát.

„Áno a vzdialenosť bola aj našou výhodou. Odleteli sme už 1. septembra, pričom olympiáda sa začínala až 15. septembra. Mali sme dva týždne na aklimatizáciu, čiže aj možnosť pozrieť si krajinu. Prvý kemp bol v Perth,

kde boli perfektné podmienky. Odohrali sme tam aj prípravné zápasy. Turnaj odštartoval v Brisbane, kde bol obrovský a nádherný štadión.“

? Ako si spomínate na zápasy v skupine? Pripomením súperov – Brazília, Japonsko a Južná Afrika. „Začínali sme s Brazíliou. V úvode sme mali rešpekt, no ten rýchlo opadol. Hrali sme s nimi vyrovnanú partiu a strelili sme aj vedúci gól. Potom sme im však dovolili rýchlo vyrovnať. Neskôr prišiel náš vlastný gól v závere pri našom vabanku nám zasadili kanárci tretí úder. Bola to škoda, lebo sme podali dobrý výkon. Na Japoncov sme si už viac verili. Tento zápas si dobre pamätám, pretože po mojej chybe sme inkasovali gól. Nakoniec sme s nimi prehrali, čím sa rozplynula šanca na postup. Zostávalo nám tak zakončiť turnaj víťazstvom, čo sa nám proti Južnej Afrike podarilo.“

? Dres Brazílie obliekol aj hviezdny Ronaldinho... „Bohužiaľ, hral na mojej strane. Takže som mu čelil celých deväťdesiat minút. Veľmi dobre si naňho spomínam. Vtedy prestupoval z PSV Eindhoven do Barcelony. Spravil mi takú kľučku, že som šiel na opačnú stranu. Bol technicky vyspelý ako aj zvyšok ich mužstva. My sme im to chceli odplatiť taktickejšou hrou, zdvojujanim a bojovnosťou. Aj tréner Brazílie nás vtedy pochválil, čo nás potešilo.“

? Aký bol Ronaldinho ako človek? Sťahli ste prehodit pár slov, prípadne si vymeniť dres?

„K rozhovoru nedošlo. Myslím si, že Andrej Porázik si s ním vymenil dres. V tomto boli Brazílčania ochotní, ale napríklad Japonci si dresy vymeniť nechceli.“

? Odchod do Sydney vtedy sprevádzali problémy s uvoľnením niektorých hráčov. Narušilo to atmosféru v kabíne?

„Áno, pretože je rozdiel, keď hráči, ktorí boli kľúčovými pri postupoch, nakoniec nemohli cestovať. Tréner sa to snažil doplniť, mal prehľad o zvyšných chalanoch. Mohli sme stiahnuť troch starších hráčov, ktorí výborne zapadli do partie. Teraz už môžeme polemizovať, či by to na výsledkoch niečo zmenilo. Vedeli sme sa však zomknúť a byť súdržní. V tom bola naša sila.“

? Teraz ste tréner. Pozeráte sa na to rozhodnutie inak?

„Ťažko sa mi to hodnotí. Nepoznal som celú situáciu detailne. Ani zväz netlačil na to, aby na olympiádu išiel ten najlepší výber. Možno to nebolo najfervejšie rozhodnutie, pretože nás postavili pred hotovú vec. Nakoniec sme však nesklamali, čo potvrdia aj ľudia.“

? Pomohli vám reprezentačné výkony k novým angažmánom?

„Vieme, že bol o nás všetkých záujem. Zviditeľnili sme sa. V ére samostatnosti sa nikomu dovtedy podobný úspech nepodaril. Vtedajšia dvadsaťjedytká bola takým nultým stupienkom k tomu, že sa nám začali otvárať európske ligy.“

? Vy ste po týchto úspechoch prestúpili do Brna. Bola to najlepšia ponuka, ktorú ste mali na stole?

„Nebola. Avšak, v tom čase som bol na vojenskej. Väčšina klubov naliehala na letný prestup, ale ja som si musel ešte chvíľku odsľúžiť. Jediné Brno akceptovalo to, že som musel dokončiť vojenčinu. Ostatné kluby hrali aj európske poháre, preto naliehali, aby som prestúpil už v lete.“

? Prezradíte, aké kluby o vás vtedy ešte stáli?

„Hlásila sa Austria Viedeň aj Slavia Praha, s ktorou sme aj bližšie rokovali. V ústrety mi však vyšli jedine v Brne.“

? Po štyroch rokoch ste išli do Slovana, ktorý v tej sezóne vypadol do II. ligy. Sami ste to nazvali temným obdobím. Nevedeli ste, že taká situácia v Bratislave môže nastať?

„Chceli sme Slovan zachrániť. Rok predtým nevyhrali titul a rozpredali káder. Chýbala tam súhra. V kádri bolo

asi dvadsaťpäť až tridsať hráčov. Futbalovo sme na záchranu mali, ale klubu chýbali aj financie. Za polroka som mal len jednu výplatu. O zvyšok sme sa museli súdiť. Slovan bol pre mňa srdcovka, od malička som chcel zaň zahrať. Zostal som sklamaný z toho, že som sa zapísal do histórie tým, že som s ním vypadol. Človeka to mrzí. Celé obdobie bolo neprijemné. Všetci sme dúfali, že peniaze raz dostaneme. Problémy boli aj s teplou vodou. Stávalo sa, že sme sa chodili z Tehelného poľa sprchovať do tenisového centra. V ostatných šatniach sa nekúrilo, len v tej našej, aj to elektrickými ohrievákmi. Ťažko sa mi o tom rozpráva. Ale teší ma, že som si aspoň raz mohol obliecť belasý dres a splniť si sen.“

? Vyskúšali ste si aj zahraničný angažmán v Gruzínsku. Nemali ste obavu, že v Tbilisi budete menej na očiach agentov či iných trénerov?

„Vedel som, že idem do krajiny, o ktorej málo ľudí niečo vie. Nepoznal som klub ani prostredie. Tesne predtým, ako som sa rozhodol, že tam pôjdem, som si zisťoval informácie. Mal som dvadsaťsedem rokov, čiže profesionálna kariéra sa mi pomaly bližila ku koncu. Navyše, bol som priekopníkom a prvým Slovákom, ktorý tam pôsobil. Je to klub, ktorý hral aj v bývalom sovietskom zväze. Vyhrali aj Pohár víťazov pohárov. Klub bol slávny a podobný nášmu Slovanu. Vychovávali reprezentantov. Bola to pre mňa skôr výzva.“

? Podľa vašich slov bolo Gruzínsko v čase vášho príchodu zaostalou krajinou. Čo presne vtedy krajine chýbalo?

„Například, keď zašlo slnko, nebol dostatok elektriny na to, aby fungovalo pouličné osvetlenie. Vo večerných hodinách bola preto väčšia kriminalita. Pár rokov pred mojím príchodom zaviedli na križovatkách semafore. Párkrát sa mi stalo, že som zastavil na červenej a autá za mnou vytrúbili, obbehli a prešli na červenú, pretože nevedeli, že treba zastaviť. Na mnoho takýchto paradoxov som si musel zvykať. Všade, kam chodili, trúbili, a to nie preto, že niekto niečo zle spravil, bola to jednoducho ich rutina. Boli tam aj zdevastované štvrte, akoby ich poznačila vojna. Na začiatku som si myslel, že sa zbalím a odidem. Našťastie ma usmernil tréner Dušan Uhrin, ktorý tam už pol roka pôsobil.“

? V roku 2008 ste vyslovene utekali z krajiny pred vojnou. Dokázali ste si zachovať chladnú hlavu?

„Celý problém sa začal už vtedy, keď som tam prišiel. Bola tam občianska vojna. Ľudia vyšli do ulíc, pretože neboli spokojní s politickou situáciou, čo svetu príliš neukazovali. Raz bolo dokonca na desať dní vyhlásené stanné právo. Vtedy sme prerušili aj tréningový proces. Situácia bola napätá, na uliciach boli zrážky s policiou, museli sme preto zostať len v tréningovej baze. Sledovali sme to len v domácich televíziách. V zahraničí o tom veľa nevedeli. Už vtedy som vedel, že som v krajine, kde sa takéto udalosti dejú. O dva roky neskôr vyvrcholil gruzínsky spor v Južnom Osetsku, kde sa domáce gruzínske obyvateľstvo s ruským občianstvom chcelo odtrhnúť. Vôbec sme o tom nevedeli. Raz vo štvrtok som sedel v kaviarni, keď mi zavola bratranec, že situácia je napätá a hrozí vojnový konflikt. V ten deň v noci začali Gruzínci bombardovať Osetanov, ktorých sa potom zastali Rusi a vtrhli tam. Začali sa prestrelky. Ruské vojsko sa v sobotu zastavilo pred Tbilisi. Povrávalo sa, že chcú obsadiť aj mesto. Vyplil nám internet a okrem jedného ruského operátora nefungovali telefóny. Problém bol aj so zahraničnými televíziami. Bratranec mi zohnal letenku a už o druhý deň v noci som bol na letisku, pretože o štvrtý som mal odletieť. O tretej mi však let zrušili. Lietadlo vraj bolo už nad Gruzínskom, ale muselo sa otočiť, pretože Rusi začali bojovať. Tak som sa teda vrátil na bázu. Mali sme nemeckého trénera, ktorého sme v tú noc nemohli zovolať. Hľadali sme ďalšie možnosti. S pribúdajúcimi hodinami sme už nechceli stráviť v Gruzínsku ďalšiu noc...“

? Ako ste to vyriešili?

„Komunikovali sme s ambasádami, so slovenskou, nemeckou aj českou. Tí nás poslali do Arménska, odkiaľ sme sa už mohli dopraviť hociakom. Tréner objed-

Miloš Krško v roli trénera FK Tempo Partizánske

nal autobus, ktorý nás viezol k hraniciam. Štyri kilometre pred nimi však šofér zastavil a povedal, že ďalej nemôže ísť, pretože by ho mohli zastreliť. Takže sme zvyšok cesty odkráčali pešo. V Arménsku nás vyzdvihol honorárny konzul. Naša krajina sa vtedy postarala až o osem ľudí. Utekal som ja, nemecký tréner, spoluhráč z Čiernej hory a piati Afričania. Ambasáda pomohla aj im, a to aj napriek tomu, že neboli z krajín Európskej únie. Konzul prišiel na troch autách, aby nás všetkých vyzdvihol. Ubytovali nás v Jerevane a pomáhali nám hľadať letenky. Siedmim sa nám podarilo vrátiť domov. Jeden z afrických hráčov si však nezohnal letenku a musel sa vrátiť do Gruzínska, pretože mu v Arménsku vypršali trojdňové víza.“

? Ako vás klub informoval o vojnových udalostiach? Prišiel z ich strany pokyn, aby ste opustili krajinu?

„Keď sme oznámili, že odchádzame, tak boli proti. Nechceli nám poskytnúť ani autobus na dopravu k hraniciam. Vtedajší prezident klubu povedal, že zbytočne preháňame. My sme sa báli, lebo všetky ambasády žiadali občianov, aby opustili Gruzínsko, inak neručia za ich ochranu. Jediným šťastím bolo, že prezidentovi zavola honorárny konzul, a vysvetlil mu, že akonáhle zostanem, klub bude za mňa zodpovedný, a ak sa mi nič stane, museli by za mňa vyplatiť odškodné. To prezidenta presvedčilo, ale ešte mi vyčítal, prečo ľanám ostatných legionárov, pritom aj oni chceli odísť.“

? Aj napriek týmto zážitkom však na Gruzínsko nepomínate v zlom... „Správne, na pôsobenie v Diname Tbilisi spomínam veľmi rád. Získal som tam titul, pohár a aj superpohár. Dvakrát sme skončili druhí, hrali sme európske poháre. Dostal som aj cenu pre najlepšieho zahraničného obrancu. Futbalové obdobie bolo nádherné. Dostal som aj ponuku, aby som reprezentoval ich krajinu. Na Slovensku vtedy o mňa záujem nebol, no Gruzínci by boli radi, keby som bol súčasťou ich národného tímu.“

? Čo zabránilo tomu, aby ste nastúpili v drese Gruzínska?

„Síce som hrával len za slovenskú dvadsaťjedytku, no raz nás poslali na turnaj pod hlavičkou A-mužstva. Získal som tak štart za seniorský tím Slovenska a Gruzínsko som už nemohol reprezentovať. Nebyť toho, asi by som prikvôl, ich ponuka ma potešila. Škoda, že neplatia pravidlá ako napríklad v hokeji, kde po piatich rokoch bez zápasu za reprezentáciu môžete zmeniť dres krajiny. Reprezentovať cudziu vlasť je teraz bežné.“

? V Gruzínsku ste povyhrávali všetko, čo sa dalo. Aké boli oslavy?

„Titul sme získali asi tri zápasy pred koncom súťaže. Náš najväčší konkurent vtedy prekvapivo zaváhal, čo sme nečakali, a my sme vyhrali jedna-nula u súpera, u ktorého sa body zbierali ťažko. Po ceste domov sme stáli na každom rohu. Z trojhodinovej cesty bola až osemhodinová. Tréner Uhrin bol rád, chcel však v tej sezóne vyhrať aj pohár, ale to sa nepodarilo, keďže v semifinále sme vypadli. Napriek tomu boli v klube radi, že sme po dvoch rokoch získali titul. Poriadne oslavy prepukli po poslednom zápase. Posedeli sme si všetci v reštaurácii. Prekvapili ma gruzínske zvyky, ako napríklad, že za stolom sedela osoba, ktorá všetko organizovala a vyzývala k prípitkom. A tie boli každých päť minút. Väčšina hráčov si pripíjala s vodkou, na čo som nebol zvyknutý. Mal som víno, no pri tom množstve prípitkov za hodinu som bol aj tak veselý. Oslavy sme si naozaj užívali.“

? Aj vo vašich časoch bol zahraničný angažmán plavto výhodnejší než u nás?

„Áno, dostával som tam omnoho viac ako na Slovensku. I keď, už aj u nás vedia v niektorých kluboch nastaviť výborné podmienky.“

? Je Gruzínsko aj vhodná dovolenková destinácia? „Je to nádherná hornatá krajina, ktorá má aj more. Z Tbilisi trvá cesta autom k pláži nejakých päťdesiat hodín. Bratranec tam bol na štrnásťdňovej dovolenke a veľmi si pochvaloval. Prírodu nemajú takú poznačenú turizmom ako možno u nás. I keď, Gruzínci sú veľkí bordelári, odpadky odhadzujú len tak na zem.“

? Po definitívnom návrate z Gruzínska ste už pôsobili len v nižších súťažiach. Nechýbal vám profesionálny futbal?

„Pôvodne som chcel pokračovať ďalej, ale po zlomíne nohy som sa vrátil do hry až po trištvrte roku. Na novej zmluve sme sa v Tbilisi nedohodli. Vrátil som sa do Príevdza, kde to nebolo ružové, takže som si hľadal nový klub. Mal som isté ešte do Poľska, ale to padlo, lebo tréner tam nakoniec doviedol iných hráčov. Povedal som si, že profesionálnemu futbalu asi odzvonilo a jednoducho sa musím začleniť do civilného života. Oslavili ma ešte z Nitry, no už som hrával len amatérsky futbal a pracoval v Ludaniciach.“

? Ako ste zvládli prechod z profesionálneho futbalu do normálneho života? Veľa hráčov s tým má problém.

„Priznám sa, nebolo to ľahké. Životný štýl máte nejakú nastavený. Ste zvyknutý, že zarobíte dve-tri tisíc eur a zrazu po odrobených ôsmich hodinách dostanete päťsto. Futbalisti často nemyslia na zadné dverka. Tento šport je obmedzený, keďže na profesionálnej úrovni vydržíte len do určitého veku. Navyše, neprofesionkald som, že v tridsiatke budem mať po profesionálnej kariére. Nezostalo mi dosť peňazí na to, aby som začal podnikáť, ako som pôvodne zamýšľal a nemal som ani skúsenosti. Každá príležitosť, ktorá potom prišla, mi dala možnosť vzdelávať sa a niekam sa posunúť.“

? V súčasnosti ste trénerom štvrtoligového Partizánskeho. Mužstvu sa darí, v kádri je prevaha odchovancov.

„V Partizánskom sa vydali dobrou cestou. A to bola jedná z vecí, ktorá ma veľmi oslovila. Majú väčšinu vlastných hráčov, chcú, aby žiaci aj dorast hrali čo najvyššie súťaže. V lete mi prišli traja hotoví hráči z dorastu, ktorý hrá druhú ligu. Takto môžu prichádzať odchovanci každý rok, pretože práca v klube s mládežou je stabilná.“

MY Horonitrianske noviny, foto: archív Miloša Krška

Kto je Miloš Krško?

Odchovanec príevdzského futbalu, ktorý za A-mužstvo Baníka debutoval v zápase proti Interu Bratislava. Mládežnícky reprezentant, ktorý s výberom do 21 rokov postúpil na majstrovstvá Európy 2000 a tiež v tom roku sa konajúce olympijské hry. Po úspešnom období v reprezentácii sa upísal Brnu, odkiaľ si odsťahoval na hostovanie Slovana Bratislava. Na Slovensku obliekal aj dres Žiliny či Trenčína a klubov z nižších súťaží. Najväčšie klubové úspechy zažil Miloš Krško v gruzínskom Diname Tbilisi, kde vyhral ligu, pohár, superpohár a tiež ocenenie pre najlepšieho zahraničného obrancu súťaže. V súčasnosti je trénerom štvrtoligového FK Tempo Partizánske.

V Bánovciach zraz slovenských futbalových reprezentantiek

Tréner slovenskej futbalovej reprezentácie žien WU19 Jozef Jelšic nominoval dvadsaťpäťčlenný tím na kontrolný zraz v Bánovciach nad Bebravou. Zraz nominovaných reprezentantiek je v pondelok 15. februára o 12. h v hoteli Arkádia. Slovenská ženská devätnásťka pobudne v Bánovciach nad Bebravou do 19. februára. Pozvánku do národného tímu opäť dostala aj stredopoliarka Sofia Anna Škerdová (na foto). Odchovankyňa MFC Spartak Bánovce nad Bebravou v súčasnosti pôsobí v AS Trenčín. Naposledy sa tím ženskej reprezentácie WU19 stretol na kontrolnom zraze v Bánovciach nad Bebravou v septembri minulého roka. Pandémia zrušila všetky minuloročné kvalifikácie a tré-

ner Jozef Jelšic začal na jeseň 2020 budovať už nový tím, ktorý by mal v apríli odohrať kvalifikáciu na majstrovstvá Európy. Plán na jarňú časť aktuálnej sezóny sa pomaly krystalizuje. „Doťahujeme posledné detaily, v marci by sme mali odohrať prípravny dvojzápas s Maďarskom a ďalej by to mala byť kvalifikácia na majstrovstvá Európy. Naša skupina má dejisko vo Walese, kde budú okrem domáceho tímu aj Francúzsko a Severné Macedónsko. Tento turnaj už UEFA presunula dvakrát, z jeseň na tento február a následne na apríl. Máme už predbežný program aj na máj a jún aj s nejakými prípravnými zápasmi. Ak nám to teda všetko situácia

dovoli“, vysvetlil Jozef Jelšic. Aj ženské futbalové súťaže sú pozastavené od októbra a dievčatám nechýba len zápasová prax, ale najmä tréningy. „Sme s nimi v kontakte, takmer každú nedelu máme mítingy cez videohovor, debatujeme s nimi, funguje to tak od novembra, ako sa prestalo trénovať. Niektoré dievčatá nemajú z klubov individuálne tréningové plány, tak sme im ich pripravili. Niektoré prekonalí koronu, ale sú aj také, čo ju majú teraz, navyše, veľa je ich dlhodobo zranených, takže situácia nie je ideálna“, opísal aktuálne dianie v tíme skúsený kormidelník. Kemp v Bánovciach nad Bebravou bude opäť špecifický, po dlhej pauze bez tréningov. Aké sú

teda očakávania? „Už počas prvej vlny sme zažili niečo podobné, keď sme mali kontrolný zraz po vyše štyroch mesiacoch. Dievčatá doma pracujú, trénujú, ale keď vyšli na ihrisko, bolo to iné. Vyskočilo nám viacero zranení, takže teraz sme poučení a musíme byť omnoho opatrnější. Zraz bude jednoduchší, aby baby cítili loptu na ihrisku, keďže mali veľký výpadok.“ Práve chýbajúce tréningy i zápasy môžu byť v čase dospievania pre mnohé dôvody, že na futbal zanevrú... „Medzi dievčatami zo širšieho kádra našej reprezentácie to zatiaľ nevzdala žiadna, nemám také informácie. Určite majú všelijaké myšlienky, preto s nimi voláme, snažíme sa ich

podporiť, že to treba vydržať. Verím, že aj týmto zrazom im dodáme trochu novej chuti do futbalu“, uzavrel tréner slovenskej reprezentácie WU19 Jozef Jelšic. Zraz národného futbalového tímu žien do 19 rokov sa bude niesť za dodržiavania prísnych protiepidemiologických opatrení a neustáleho testovania, ktoré je už samozrejmosťou. Na dodržiavanie prísnych opatrení vyzýva aj MFC Spartak: „Prosíme všetkých priaznivcov futbalu, aby sa počas zrazu slovenskej reprezentácie WU19 v termíne od 15. do 19. februára nezdružovali v športovom areáli, nakoľko sa zraz uskutočňuje v prísnom režime opatrení voči šíreniu pandémie koronavírusu. Za pochopenie ďakujeme!“ mp, zdroj: SFZ

Šprintér Matúš Opavský: „Trénovať s Jankom Volkom je veľkou ctou“

Dvadsaťjedenročný atlét **Matúš Opavský** (na foto) z Partizánskeho patril svojho času k najrýchlejším dorastencom a juniorom na Slovensku. Juniorského halového slovenského šampióna na 60 m a 200 m z roku 2018 následne odstavil mimo tartanu vlekľé svalové zranenia. V roku 2020 sa však dvojnásobný víťaz čitateľskej ankety Športovcov Partizánskeho za roky 2016 a 2018 vrátil do súťažného kolotoča a stal sa vicemajstrom Slovenska mužov do 23 rokov v behu na 100 m. Výrazný zlom v kariére bývalého zverca trénera Vladimíra Ištvána nastal po prestupe do klubu Naša atletika Bratislava, kde mu pomohli dať sa zdravotne do poriadku. Navyše, má možnosť pripravovať sa pod vedením Nade Bendovej a Róberta Krestánka, ktorí sú obaja atletickými trénermi Slovenska za roky 2017 a 2019. A taktiež má príležitosť trénovať po boku slovenskej šprintárskej hviezdy a halového majstra Európy v behu na 60 m Jána Volka. Aj o tom sme sa rozprávali so študentom 2. ročníka Fakulty telesnej výchovy a športu Univerzity Komenského v Bratislave v odbovnej kondičnej učiteľskej výchove.

❓ V časoch, keď ste boli vekovo junior, vás dlhodobo obmedzovalo svalové zranenie. Bolo dôvodom aj vašej súťažnej absencie v roku 2019, v ktorom ste absolvovali len jeden pretek?

Áno, bohužiaľ, problémy so zadným stenohenným svalom sa neustále opakovali. Sval bol dlhodobo preťažovaný kvôli slabej kompenzácií, či už zo silového hľadiska, nesprávnej techniky behu, ale aj zanedbannej regenerácie... Pre predstavu, je to, ako keď neustále natáhujete gumu, ktorá v jednom momente praskne. Samozrejme, dokážeme ju znova zviazať uzlom, ale už nikdy nebude tak pružná a silná ako predtým. Žiaľ, to isté sa stalo s mojimi hamstringmi na oboch nohách, čo ma bude doprevádzať až po celú moju kariéru. Snažil som sa to riešiť už od roku 2017, kedy sa mi to stalo po prvý raz, avšak „záračné prístrojové terapie“, ktoré stoja veľké peniaze, neboli také efektívne, ako mnohí tvrdili a ako som očakával na základe preferencií. Po zмене klubu mi moji noví tréneri ukázali cestu, čo musím robiť pre to, aby sa takého veci nediali. V Bratislave ma poslali k doktorovi Marekovi Vaňovi, následne som v Prahe navštívil lekárku Karolínu Velebovú, ktorá je, mimochodom, manželka najrýchlejšieho českého šprintéra Jana Velebu. Zranenie som konzultoval aj s fyzioterapeutom Róbertom Bezákom a títo všetci mi postupne dali noty, čo robiť v rámci prevencie. Postupne sme nastavili určitý kompenzačný program, ktorý zatiaľ zaberá. Vyžaduje si však moje dennodenné cvičenie a ešte mnoho ďalších vecí.“

❓ Uplynulý rok 2020 možno považovať za prelomový vo vašej kariére. Prestúpili ste do klubu Naša atletika Bratislava z ŠK ŠOG Nitra a vrátili ste sa do súťažného kolotoča.

ča. Pokúste sa zhodnotiť súťažnú sezónu v uplynulom roku... „Z môjho pohľadu to bola taká adaptačná sezóna v novom klube. Zvyk som si na nových ľudí, nové spôsoby tréningu... Absolvovali sme sústredenia na Skalke, v Budapešti a dokonca aj v Turecku. Avšak, postupne sa opäť objavili svalové problémy, kvôli ktorým som musel vynechať uplynulú halovú sezónu. S mojimi trénermi sme sa zhodli, že sa nemám kam ponáhľať a začnem pretekáť, až keď budem úplne v poriadku. Nenútili ma zbierať body pre klub za cenu môjho zdravia. V letnej sezóne som ale

Ján Volko a Matúš Opavský v čase, keď boli klubovými súpermi

po dlhom čase začal súťažiť, hoci len na pár pretekoch. Hneď prvými boli majstrovstvá Slovenska dospelých, kde som na stovke postúpil do finále. Bol to taký môj súťažný reštart v kariére. Potom som absolvoval atletickú ligu, v rámci ktorej som sa pokúšal zbierať body pre náš klub. A mojím vrcholom v sezóne boli majstrovstvá Slovenska do dvadsaťtr rokov, na ktorých som získal striebro v behu na sto metrov. Porazil ma len Matej Baluch zo Spišskej Novej Vsi, ktorý je bronzovým medailistom z juniorských majstrovstiev Európy. Uplynulú sezónu hodnotím kladne, som spokojný, aj keď by som si vedel predstaviť oveľa viac súťažných štartov.“

❓ Prestupom do klubu Naša atletika Bratislava sa vám, podľa nás, vo vašej kariére lepšie ani nemohlo stať, súhlasíte? Ako vnímate váš nový klub?

„Súhlasím, naozaj sa mi ani nie lepšie nemohlo prihodiť. Pravdupovediac, pri prestupe som mal menšie obavy, aké to bude napríklad trénovať vedľa Janka Volka, či nebudem na druhej kolaji... Avšak, ľudia v klube nepovažujú športovcov za čísla a naháňáčov bodov, práve naopak, sú férovi, kamarátski a ochotní rovnako k všet-

kým. Aj chalani ma zobrali medzi seba do partie, a keď sa nedarilo, prípadne som niečo nevedel, ochotne mi pomohli. Tréningový proces je nastavený do najmenších detailov, všetko so všetkým súvisí a na seba nadväzuje. Čo sa týka regenerácie, my starší využívame sauny, kúpele, fyzioterapeuta a viacero prístrojov, ktoré má klub vo vlastnej rúči. Momentálne mám k dispozícii všetko, čo by vrcholový športovec mal mať. Najnovšie nám naša trénerka Naďa Bendová poskytla byt v Bratislave, kde bývame spolu s Jankom Volkom a jej synom Jakubom Bendom. Máme tu všetky tie prístroje

k dispozícii a môžeme ich využívať dvadsaťštyri hodín denne. Obzvlášť pre mňa sú veľkou pomocou.“

❓ Tréneri Naďa Bendová a Róbert Krestánko, pod vedením ktorých trénujete, sú ďalším veľkým bonusom, a nielen pre vás...

„Obaja sú momentálne najlepšimi slovenskými trénermi, za čo hovoria aj ich výsledky. Trénerka Naďa Bendová má na starosti kompletnú bežeckú prípravu a tréner Robo Krestánko zas silovú prípravu. Sú vždy pozitívne naladení a všetkým nápomocní.“

❓ V decembri uplynulého roka ste v rámci klubu absolvovali sústredenie na Tenerife. Niektorí chodí na Kanárske ostrovy na dovolenku, vy ste boli zarezávať. Splnilo sústredenie vaše očakávania?

„Určite, bolo to najlepšie sústredenie, aké som kedy zažil. Vždy som ticho závidel všetkým, ktorí počas zimného tréningu v teple, kým ja som musel mrznúť vonku. Teraz sa situácia zmenila a mohol som zažiť letné teploty v zimných mesiacoch a k tomu ešte aj trénovať. Splnilo sa mi to vďaka opotre môjho klubu a mojich rodičov, nakoľko sústredenia takéhoto typu sú finančne dosť

náročné. Na Tenerife sme pobudli takmer päť týždňov, keďže klubu sa podarilo vybaviť apartmány za veľmi prijateľné ceny. Čo sa týka tréningov, nikdy som nemal tak kontinuálne a kvalitne natréňované, ako mám v súčasnosti. Dúfam, že sa to zúročí aj na mojich výkonoch. (úsmev) Väčšinou sme trénovali dvakrát denne s tým, že v nedelu býval čas na oddych spretrený výletmi. Vďaka tomu sa mi podarilo precestovať takmer celý ostrov a ocitnúť sa aj na najvyššom vrchu Španielska, ktorým je spiaca sopka Pico de Teide.“

❓ Aktuálnu halovú sezónu ste odštartovali na medzinárodnom podujatí Indoor Track & Field Vienna v Rakúsku. V prvej sérii v prvom rozbehu, v ktorom štartoval aj váš oddieľový kolega Ján Volko, ste skončili ôsmy s časom 7,05 s. V druhej sérii ste vyhrali tretí rozbeh v čase 7,02 s. Spokojný, alebo ste od seba očakávali lepšie časy?

„Priznám sa, pred pretekmi som nevedel, čo mám očakávať, pretože môj posledný štart na šesťdesiatke som absolvoval v roku 2018. Tréningové ukazovatele síce predpovedali kvalitný výkon, avšak v prvom behu nás štartér podržal v blokoch asi päť-šesť sekúnd. Moja následná štartová reakcia bola veľmi zlá, pričom však výsledný čas 7,05 sekundy bol na prvé preteky slušný. V druhom behu som mal o dosť lepší štart a podarilo sa mi skesať aj pár stotíniek z výsledného času. Nebudem však popierať, že som túžil zabehnúť čas, ktorý by začínal číslom šesť... V prvom rade som sa ale chcel vrátiť do bodu, kde som kedysi pred rokmi skončil. Myslim si, že sa mi to čiastočne aj podarilo. Verím, že postupne čas stlačím dole.“

❓ Následne ste sa predstavili v českej Ostrave na podujatí Czech Indoor Gala 2021, kde ste v behu na 200 m skončili v druhom behu tretí v osobnom rekorde 22,52 s...

„Osobné halové maximum som si zlepšil o dve desiatiny. Úprimne, dúfal som v o trochu kvalitnejší čas, približne okolo 22,40 sekundy. V prvom momente som bol dosť sklamaný pri myšlienke, koľko mám natréňované. Postupne som sa však zmieril s tým, že to bolo asi maximum, na čo som v ten deň mal. Škoda, že opatrenia obmedzili počet štartujúcich, kvôli čomu som nemohol súťažiť v behu na šesťdesiat metrov, kde som predsa len trochu viac doma. Oba štarty v zahraničí beriem ako výbornú skúsenosť, nakoľko nikdy predtým som nebežal v inej hale než v Bratislave. Pevne verím, že halový čas na dvestovke dokážem v budúcnosti ešte zredukovať, avšak momentálne sa budem viac sústreďiť na šesťdesiatku.“

❓ Hlavnou ikonou klubu Naša atletika je slovenský reprezentant Ján Volko.

Áké je to trénovať s najrýchlejším slovenským šprintérom a halovým majstrom Európy na 60 m?

„Trénovať s Jankom Volkom je veľkou ctou i motiváciou zároveň. Po tom, ako ho spoznáte, zistíte, že je to obyčajný chalán, ktorý dokázal do športu vložiť viac ako ostatní, a preto je tam, kde je. Samozrejme, že na tréningoch všetci medzi sebou súťažíme a snažíme sa ho poraziť. (úsmev) Nie je to však vôbec jednoduché a väčšinou, keď sa nám to občas podarí, tak to nie je našou šikovnosťou, ale jeho chybou. (smiech) Janko je skromný, a to, že je lepší, nám nedáva najavo, práve naopak, snaží sa nám pomáhať. Dokáže nás potiahnuť k dobrým tréningovým výkonom, no niekedy aj my jeho. Nakoľko spolu s ním a aj Jakubom Bendom bývame v podnámpe v jednom bratislavskom byte, musíme si pomáhať nielen v športových veciach, ale aj v domácich prácach (smiech).“

❓ S Jánom Volkom máte podobnú športovú minulosť, keďže obaja ste sa najskôr venovali futbalu. Aj ste o tom prehovorili?

„Nepamätám si, že by sme sa o tom bavili... Môžem však potvrdiť, že obaja sme na trávniku vedeli len utekať a to bol možno dôvod, prečo nás osud dovedol k atletike. (úsmev)“

❓ Vie o tom, že má v Partizánskom svoj portrét, ktorého autorom je Peter Ustinov? Čo na to povedal?

„Áno, vie o tom. Povedal, že je to super, veľmi si to váži a je vďačný za to. A ešte povedal, že tam má dosť veľké pery (smiech).“

❓ Neľutujete svoje rozhodnutie vo chvíli, keď ste kopačky zavesili na klince a začali ste sa venovať atletike?

„Moje rozhodnutie určite neľutujem, atletika ma baví, navyše, umožnila mi cestovať po svete. Samozrejme, niekedy by som si rád zahrал futbal... Myslim si, že sa ešte naskytne možnosť, keď si kopačky opäť obujem. Dokonca, aj v škole máme ako predmet futbal, avšak kvôli opatreniam sa prezenčná výučba zrušila, tak kopačky ešte chvíľu počkajú.“

❓ Nenutká vás to obuť si kopačky a vybehnúť na trávniku?

„Ako som už spomínal, v prvom rade som sa chcel vrátiť na výkonostnú úroveň, na ktorej som pred časom skončil. A teraz chcem svoje výkony postupne zlepšovať. Súčasnosťou motiváciou sú pre mňa majstrovstvá Európy do 23 rokov a svetová univerziáda. Nominovať sa na ne ma ale bude stáť veľa úsilia, pretože limity sú nastavené veľmi vysoko. V hre sú ešte aj tohtoročné halové majstrovstvá Európy, avšak šanca splniť limit je dosť malá... Možno, keby som svoje najprogressivnejšie roky nebol zra-

nený, mohlo to byť o niečo jednoduchšie. Jednoznančne sa chcem však výkonostne posunúť, kam to len pôjde! Nehcem spomínať na to, že moje osobné rekordy som si vytvoril v mojich sedemnástich a osemnástich rokoch (smiech).“

❓ Ako vám pandemická situácia, ktorá trvá už takmer rok, zasiahla do tréningového procesu, súťaženia a celkovo športovej kariéry?

„Je to hrozné, čo sa deje, súčasná situácia je naozaj zlá. Avšak, paradoxne, mne v minulom roku, v ktorom nás všetkých uväznila v bydliskách, v podstate aj dosť pomohla. Našťastie, naša trénerka má chalupu v Osrbli, kam sa naša celá tréningová skupina v čase pandémie uchýlila a trénovala na okraji dediny pri lese. V opačnom prípade by väčšina členov našej skupiny odletela do zahraničia, kde sú vyhovujúce klimatické podmienky, a ja by som musel ostať trénovať sám, nakoľko takéto sústredenia sú dosť finančne náročné a pre mňa z tohto pohľadu nemožné. Na Slovensku sa v súčasnosti nedá pripravovať na súťaž, preto sme aj zvolili dlhšie sústredenie na Kanárskych ostrovoch.“

❓ Nestráca motiváciu, keď opatrenia proti zamedzeniu šírenia pandémie koronavírusu rušia na Slovensku jedno podujatie za druhým?

„Našťastie, zahraničné zväzy sa v rámci možnosti usilujú organizovať preteky. A aj vďaka Jankovi Volkovi sa i my vieme dostať na ne a štartovať na týchto súťažach. Motiváciu zatiaľ nestrácam, pretože vďaka klubu a rodičom som aj napriek opatreniam absolvoval veľmi kvalitnú prípravu na španielskych ostrovoch, za čo im ďakujem. Uvedomujem si, že ak by som nemal po svojom boku všetkých týchto ľudí, bolo by v dnešnej zložitej dobe ťažké trénovať a hľadať potrebnú motiváciu.“

mp, foto: archív Matúša Opavského

Tomáš Hlavatý trénerom ruskej zbornej

Obrovskej pocty sa dostalo slovenskému hádzanárskejmu trénerovi Tomášovi Hlavatému. Tridsaťštyročné kormidelníka, ktorý v minulosti pôsobil aj v Partizánskom, vymenovali 9. februára za trénera ruskej zbornej. „Ruská reprezentácia patrí k aspirantom na medailu na každom šampiónate, preto je práca v realizačnom tíme spojená s maximálnou zodpovednosťou. Som rád, že ma takáto krajina oslovila na spoluprácu. Je to veľká výzva, lebo všetko smeruje k účasti na olympijských hrách a dovtedy platí aj naša dohoda. Pre každého, kto sa venuje vrcholovému športu, je účasť na olympijských hrách tou najväčšou možnou metou, a ja ja to tak vnímam. A, samozrejme, práca s hráčkami takejto úroveň so sebou prináša aj obrovské množstvo skúsenosti do budúcnosti. Som zvedavý, ako bude fungovať spolupráca s ikonou ruskej hádzanej Jevgenijom Trefilovom. Každopádne sa pokúsím tímu čo najviac pomôcť na ceste k dosiahnutiu cieľa,“ povedal po svojom vymenovaní Tomáš Hlavatý. V realizačnom tíme reprezentácie krajiny, ktorá patrí v ženskej hádzanej medzi veľikánov, mu bude patriť druhý najdôležitejší post po hlavnom koučovi Alexeji Alexejevovi. Ten nahradil vo funkcii Španiela Ambrosa Martina, ktorý viedol Rusky od leta 2019, keď taktovku prevzal po legendárnom Jevgenijovi Trefilovi. Na lavičke úradujúcich olympijských šampiónok skončil Martin po prehre s Dánskom (23:30) v hlavnej fáze decembrových majstrovstiev Európy, ktorá jeho zverenyky stála postup do semifinále. Následne ho odvolali z postu a v poslednom zápase na turnaji o 5. miesto

proti Holandsku (33:27) sa na lavičke objavil aj Tomáš Hlavatý. Družstvo v tom dueli viedol spolu s Alexejom Alexejevom a Olegom Kiseliovom. „Bola to zaujímavá skúsenosť. Hráčky poznám veľmi dobre, ale bolo to iné, ako keď som ich dovtedy sledoval na tribúne. Ja som si užil aj ten jediný duel na lavičke, ktorý som tam mohol stráviť počas majstrovstiev Európy. Vždy je to zážitok a také niečo si každý tréner váži,“ uviedol nedávno šaliarsky rodák, ktorý pôsobil v ruskom národnom tíme od novembra 2020 ako jeden z asistentov. Napriek neúspechu na kontinentálnom šampionáte, za čo sa v Rusku, vždy aspirujúcom na medailové pričky považuje aj 5. miesto, mali o Hlavatého služby naďalej záujem. Slovenský kouč už v januári avizoval, že prebiehajú rokovania. Od 9. februára je to už oficiálne, že Hlavatý pokračuje v práci s reprezentáciou Ruska. Výkonný výbor Ruskej hádzanárskej federácie vymenoval nový realizačný tím s hlavným trénerom Alexejom Alexejevom a trénermi Olgou Akopianovou-Levinovou a Tomášom Hlavatým. V úlohe odborného konzultanta bude pôsobiť legendárny Jevgenij Trefilov.

Premiéra v Partizánskom

Meno trénera Tomáša Hlavatého je úzko spojené aj s Partizánskom. Do niekdajšej hádzanárskej bašty vtedy dvadsaťpäťročný kouč zlanáril na konci júla 2012 prezident HK Slávia Partizánske Ján Šurgan, ktorý sa nebal stavať na mladú kartu: „Budeme mať

nielen mladé družstvo, ale i mladého kormidelníka. Uvidíme, aký bude efekt. Ako je už u nás tradíciou, dohodli sme sa na ročnej zmluve. Svojimi skúsenosťami mu bude pomáhať aj Tibor Csollár.“ Do Partizánskeho, kde vystriedal pri kormidle Košičana Petra Olšavského, prišiel rodák zo Šale z Luventy Michalovce, kde najskôr asistoval Maďarovi Józsefovi Vurovi a potom aj Jánovi Packovi, s ktorým dovedol družstvo žien k obhajobe majstrovského titulu. Pre Tomáša Hlavatého bolo pôsobenie v HK Danlog Partizánske (mediálny názov pre HK Slávia Partizánske) premiérovým angažmánom na poste hlavného trénera ženského družstva. Syn známej slovenskej reprezentantky Ľubice Hlavatej sa stal zároveň najmladším trénerom, ktorý kedy viedol hádzanáry Partizánskeho. Tento dovtedajší prírodárka Magdaléna Škodová, ktorá v súťažnej sezóne 2000/2001 viedla Partizánske v extralige žien ako dvadsaťsedemročná. „Vážim si, že som dostal možnosť pracovať v Partizánskom. Nerozhodoval som sa dlho, ponuku beriem ako veľkú šancu a zároveň veľkú výzvu, pretože sa nestáva každý deň, aby dvadsaťpäťročný tréner dostal príležitosť viesť družstvo vo WHIL. Je to pre mňa šanca získať ďalšiu obrovskú trénerskú skúsenosť,“ vyjadril sa vtedy Tomáš Hlavatý, ktorý sa zapísal do histórie ako najmladší kouč pôsobiaci v medzinárodnej česko-slovenskej WHIL lige žien. V Partizánskom však zotrval len do 12. februára 2013. Následne sa stal novým trénerom českého účastníka interligy DHC Slavie Praha. Náhla zmena jeho štácie prišla ako blesk z jasného neba. „Chápem, že pre

mnohých je môj odchod dosť nečakaný... Snažil som sa v Partizánskom odvieť čo najlepšiu prácu. Môj odchod ma mrzí hlavne kvôli dievčatám. Vychádzali sme spolu veľmi dobre, je to dobrý tím, ktorý ťahá za jeden povraz. Budú mi veľmi chýbať. Pri rozlúčke som im zdôraznil, že za to, kde som, vďačím práve im. A ďakujem aj fantastickým divákovi za podporu v zápasoch,“ zneli slová Tomáša Hlavatého na rozlúčku s Partizánskom, kde naštartoval svoju trénerskú kariéru. V čase jeho odchodu figuroval Danlog Partizánske po sedemnástich odohratých stretnutiach so ziskom 23 bodov na štvrtej priečke trinástčlennej tabuľky, kým Slavia Praha patrilo siedme miesto s 20 bodmi. Ako si po rokoch spomína nový kormidelník ruskej zbornej na klub z bývalého mesta obuvi? „Na Partizánske mám výborné spomienky. Ľudia v meste majú hádzanu veľmi radi. Pamätám si, že v časoch, keď sme hrali WHIL, o fanúšikov nuda neobla. Dodnes som s niektorými v kontakte, najmä s jedným, ktorý nevynechal ani jeden náš domáci zápas a cestoval s nami aj k súperom. Prezradím, že sa volá Jožko. Nikdy mi nezabudne napísať, či už na sviatky, narodeniny, meniny alebo po úspešnej sérii. Veľmi si to vážim. Najväčšia vďaka však patrí páňovi Šurganovi, ktorý mi veril a ako prvý mi dal príležitosť viesť družstvo žien vo WHIL. V mojej trénerskej kariére je jeho meno navyše zapísané veľkými tlačnými písmenami. Keby mi vtedy nezavola, neviem, kde by som bol teraz,“ vyznal sa Tomáš Hlavatý a ešte dodal: „Pevne

verím, že sa Partizánske do interligy vráti, lebo mi v nej chýba.“ Tomáš Hlavatý má za sebou viacero trénerských angažmánov. Ako hlavný tréner pôsobil okrem HK Slávia Partizánske a DHC Slavia Praha aj v maďarskom Mosonmagyaróvári a viedol aj českú juniorskú reprezentáciu. V pozícii asistenta pôsobil v Michalovciach, v maďarskom Győri, ktorý dvakrát triumfoval v Lige majstrov a v ruskom Rostove na Done, ktorý bol v roku 2019 finalistom Ligy majstrov. mp, slovakhandball.sk, foto: archív Tomáša Hlavatého